

Ikt. sz. KTB/123-1/2012.

KTB/62/2012. sz. ülés
(KTB/172/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Számvevőszéki és költségvetési bizottságának**
2012. december 10-én, hétfőn 9 óra 07 perckor
az Országház főemelet 64. számú tanácstermében
megtartott együttes üléséről

Tartalomjegyzék

Napirend:	3
Az ülés megnyitása	6
A napirend elfogadása	6
A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat előkészítése záróvitára és zárószavazásra	6
A kormány szóbeli tájékoztatója	6
A napirendi pont lezárása.....	14
Dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter meghallgatása	15
Dr. Matolcsy György szóbeli tájékoztatója.....	15
Kérdések, észrevételek, vélemények	18
A napirendi pont lezárása.....	44
Az ülés bezárása	45

Napirend:

1. A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat T/(7655. szám - záróvita és zárószavazás előkészítése)
2. Dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter meghallgatása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény alapján
3. Egyebek

Az ülés résztvevői:

A bizottság részéről megjelent:

Elnököl: **dr. Nyikos László** (Jobbik), a bizottság elnöke

Dr. Puskás Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke

Seszták Oszkár (KDNP), a bizottság alelnöke

Babák Mihály (Fidesz)

Balázs József (Fidesz)

Dr. Bóka István (Fidesz)

Dr. Dancsó József (Fidesz)

Ékes József (Fidesz)

Font Sándor (Fidesz)

Herman István Ervin (Fidesz)

Magyar Anna (Fidesz)

Márton Attila (Fidesz)

Dr. Nagy István (Fidesz)

Dr. Pósán László (Fidesz)

Szólláth Tibor Zoltán (Fidesz)

Dr. Vitányi István (Fidesz)

Hoffman Pál (KDNP)

Boldvai László (MSZP)

Puch László (MSZP)

Dr. Szekeres Imre (MSZP)

Dr. Veres János (MSZP)

Vágó Gábor (LMP)

Pösze Lajos (független)

Helyettesítési megbízást adott:

Balázs József (Fidesz) Magyar Annának (Fidesz),
Balla György (Fidesz) dr. Puskás Imrének (Fidesz),
Dr. Bóka István (Fidesz) Ékes Józsefnek (Fidesz),
Dr. Dancsó József (Fidesz) Font Sándornak (Fidesz).
Herman István Ervin (Fidesz) Seszták Oszkárnak (KDNP),
Kara Ákos (Fidesz) Hoffman Pálnak (KDNP),
Magyar Anna (Fidesz) Márton Attilának (Fidesz),
Dr. Nagy István (Fidesz) Babák Mihálynak (Fidesz),
Dr. Pósán László (Fidesz) dr. Bóka Istvánnak (Fidesz),
Dr. Puskás Imre (Fidesz) dr. Nagy Istvánnak (Fidesz),
Dr. Vitányi István (Fidesz) Szólláth Tibor Zoltánnak (Fidesz),
Boldvai László (MSZP) dr. Szekeres Imrének (MSZP).

Meghívottak részéről:

Hozzászólók:

Banai Péter Benő, a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkára
Dr. Adorján Richárd, a Nemzetgazdasági Minisztérium főosztályvezetője
Berczik Ábel, a Nemzetgazdasági Minisztérium főosztályvezetője

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 07 perc)

Az ülés megnyitása

DR. NYIKOS LÁSZLÓ (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. A mai első ülésünket megnyitom, minden valószínűség szerint este még találkozni fogunk egy másik ügyben. A jelenléti ív alapján, a jelenlévők számát, illetve a helyettesítéseket is figyelembe véve megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

A napirend elfogadása

A meghívóban négy napirendi pontot javasoltam, ezzel kapcsolatban azt a bejelentést szeretném tenni, hogy a 2. napirendi pontban jelzett önálló képviselői indítványt, amit Szili Katalin képviselő asszony tett, ne tárgyalja a bizottság. A képviselő asszony kérése, hogy szeretne majd személyesen jelen lenni, de most más elfoglaltsága van, ezért nem tud itt lenni. Indítványozom, hogy az 1. és a 3. napirendi pontot mint fő napirendi pontot, bár nem is tudom, melyik a fő napirendi pont, tehát az 1. és 3. pont tárgyalására teszek javaslatot.

Aki ezzel a korrekcióval egyetért és elfogadja a napirendet, kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság elfogadta a korigált napirendi javaslatomat.

A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat előkészítése záróvitára és zárószavazásra

Áttérünk az 1. napirendi pont tárgyalására. Köszöntöm Banai Péter államtitkár urat és munkatársát, Adorján Richárd fősztályvezető urat. Államtitkár úr, azt ajánlom, kérem, javaslom, hogy szíveskedjék ezt a nagy terjedelmű zárószavazás előtti módosító indítványt indokolni nekünk, hogy az egységes javaslatot majd megszavazzuk, illetve megvitathassuk. Annyit még, hogy lényegében két darab zárószavazás előtti módosító indítvány érkezett, mindkettő bele van dolgozva az egységes javaslatba, úgyhogy az a kérésem, hogy a kettőt együttesen tessék majd indokolni. Azt pedig a bizottságnak javaslom, hogy a vita végeztével az egységes ajánlásról egy tételben, egy szavazással döntsünk.

Ennyi előrebocsátásával akkor megadom a szót államtitkár úrnak. Parancsoljon!

A kormány szóbeli tájékoztatója

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A csütörtöki nap folyamán, ahogy arra elnök úr is utalt, a kormány egy viszonylag nagy terjedelmű zárószavazás előtti módosító javaslatot nyújtott be az Országgyűlés részére. Ez a módosító javaslat egy új jogi eljárásnak megfelelően, az államháztartási törvény rendelkezéseinek megfelelően, a költségvetési törvényjavaslat főösszegének módosítására tesz javaslatot.

Az államháztartásról szóló törvény értelmében a kormány zárószavazás előtti módosító javaslatot nyújthat be, amennyiben az a túlzott deficit eljárás megszüntetése érdekében szükséges. Azt gondolom, hogy a benyújtott zárószavazás előtti módosító javaslat fő karaktere ez a bizonyos túlzott deficit eljárás megszüntetési folyamat, hiszen a javaslat tartalmazza azokat a konszolidációs intézkedéseket, amelyek célja az államháztartási hiány 3 százalék alatt tartása úgy, hogy azt a nemzetközi partnerek is elfogadják. A tisztelt bizottság bizonyára emlékszik rá, hogy egy viszonylag hosszú vita folyt az Európai Bizottsággal arról, hogy 2013-ban, hasonlóan 2012-höz és 2011-hez, tartható-e a 3 százalék alatti hiánycél. A kormány intézkedései végül meggyőzték az Európai Bizottságot arról, hogy ez a bűvös 3

százalék alatti hiánycél 2013-ban is elérhető. Azon pluszintézkedéseket tartalmazza tehát a zárószavazás előtti módosító javaslat, amelyet a kormány csütörtökön benyújtott.

Fő karakterét a módosító javaslatnak ezen túl további két terület határozza meg. Tehát, ha szabad így csoportosítanom, akkor a módosító javaslat első nagy körébe a konszolidációs intézkedések érvényesítése tartozik, a második csoportba a felülvizsgált makrogazdasági pálya miatti kiadások és bevételek módosítása, a harmadik csoportba pedig a költségvetési főösszegek országgyűlési megszavazás óta hozott kormányzati döntések átvezetése. Ami ebben a hármas csoportosításban az első csoportot illeti, a konszolidációs intézkedéseket, ott értelemszerűen az Országgyűlés által már megszavazott pontosításokkal vezeti át a költségvetésen a számokat a javaslat. Tehát adóoldalon például cafeteria rendszerénél az Országgyűlés által elfogadott pontosítások szerepelnek a javaslatban, és ebben a csoportban említendő meg a pénzügyi tranzakciós illeték azon új szabályozása is, amelynek értelmében a jegybanki tranzakciókra a pénzügyi tranzakciós illeték hatálya nem terjedne ki.

Ami a másik nagy változtatási kört illeti, az új makrogazdasági pályát, ott a növekedés tekintetében szolidabb számmal kalkuláltunk a jövő évet illetően. A korábban feltételezett 1,6 százalékos növekedés helyett 0,9 százalékos növekedéssel számol a kormány által benyújtott módosító javaslat. A GDP belső szerkezete is úgy alakult, hogy döntően a növekedés forrása a nettó export. Így a belföldi felhasználás tekintetében szolid számokkal kalkuláltunk, a háztartások fogyasztása kis mértékben csökkenhet, csakúgy, mint a bruttó állóeszköz-felhalmozás. Amit rendkívül fontosnak tartok mindemellett megemlíteni, az az, hogy a foglalkoztatottak száma 2013-ban is növekedhet, és ez nemcsak kormányzati kalkuláció, hanem az Európai Bizottság is hasonlóan látja a folyamatokat. Ennek, azt gondolom, azért van kulcsjelentősége, mert Magyarországon az Unió tagállamival összehasonlítva az egyik legalacsonyabb a foglalkoztatási ráta. Tehát egy viszonylag óvatos makrogazdasági pálya alapján kerültek átszámításra a kiadási és bevételi előirányzatok.

A módosító javaslat harmadik nagy csoportjába pedig, ahogy említettem, azok a tételek tartoznak, ahol főösszegek megszavazása óta érdemi, lényegi, a főösszegeket módosító kormányzati döntések születtek. Ebből a körből, a teljesség igénye nélkül három kérdéskört emelnék ki. Az első az önkormányzati alrendszer konszolidációja. Az 5 ezer főnél kisebb lélekszámú települések esetén a 2012. évi költségvetési törvény módosítása tartalmazza az adósságtvállalás szabályait azzal, hogy ezen települések esetén az adósságkonszolidációra már 2012-ben sor kerül. Az 5 ezer főnél nagyobb települések esetén a kormány által benyújtott zárószavazás előtti módosító javaslat határozza meg a fő szabályokat. Ezek értelmében 40-50-60-70 százalékos adósságtvállalásra kerülhet sor, függően az adott helyi önkormányzat iparüzési adóbevételek-termelési képességétől.

A második, számszaki hatásában nagy módosítás, amit kiemelnék, az elektronikus útdíj megvalósításával kapcsolatos beruházási költségek beemelése a költségvetési javaslatba. Ennek a beruházásnak a költségeit európai uniós forrásokból részben lehet finanszírozni. Eredetileg a kormány azzal számolt, hogy teljes egészében lehetséges az európai uniós finanszírozás, ugyanakkor a finanszírozás megvalósítására az európai bizottsági egyeztetések időigénye miatt egy óvatosabb megoldást javasol a kormány, nevezetesen azt, hogy a szükséges hazai forrás központi költségvetési forrás mindenképpen álljon rendelkezésre, és a projekt megvalósításának folyamatában, akár a beruházás megvalósítása után kerüljön sor európai uniós forrás igénybevételeire. Hangsúlyozom, erre jogi lehetőség van, és a mind más tagállamok, mind Magyarország gyakorlata azt mutatja, hogy ez egy lehetséges megoldás. Egy példát hadd említsek, a 4-es metró beruházásának számos elemét sikerült utólag európai uniós finanszírozásba vonni.

A harmadik, számszaki jelentőségét tekintve nagy változás a gyógyszerkassza előirányzatainak átrendezését illeti. Ezen belül két változásról számolhatok be. Az egyik az, hogy a gyógyszergyártói kutatás-fejlesztés támogatása általánossá válna egy szaktörvény

módosítása értelmében. Jelenleg a gyógyszergyártók csak a 2011. évi kutatás-fejlesztési tevékenységük után élhetnek a gyártói befizetésből való levonás érvényesítésének lehetőségével. Ez a kedvezményrendszer tovább élne 2012-ben, 2013-ban is és a következő években is. Ez 2013-ban közvetlen hatásként mintegy 10 milliárd forint bevételkiesést jelent a gyógyszerkassza számára, amelyet központi költségvetési forrásból kell finanszírozni. Illetőleg ezen túl további kiadásnövelésre kerül sor annak érdekében, hogy a gyógyszerkassza előirányzata úgy legyen tartható, hogy a betegek terheinek emelkedésére semmikképpen ne kerüljön sor, és a gyógyszergyártókat se terhelje olyan további intézkedés, amely a munkahelyek számát, a hazai munkahelyek számát és a beruházások számát negatívan érintené.

Ez a nagy három módosítási csoport, amely szerepel tehát a kormány által benyújtott zárószavazás előtti módosító javaslatban. Mindezek összességéként 2013-ra az államháztartási hiány, az európai uniós módszertan szerinti hiánycél 2,7 százalékra módosul, összhangban a kormány által már korábban bejelentett céllal. Hangsúlyozandó, hogy ez a 2,7 százalékos hiány a felülvizsgálat makrogazdasági pálya alapján úgy kalkulált, hogy a jegybanki tranzakciós illetékbevéttel már nem számolt a javaslat, és úgy érhető el a kormány álláspontja szerint, hogy mintegy 400 milliárd forintos Országvédelmi Alap áll rendelkezésre az előre nem látható negatív folyamatok kivédésére.

A kormány célja a módosító javaslat benyújtásával az volt, hogy az említett konszolidációs intézkedések, az új makrogazdasági pálya hatásainak átvezetése mellett megőrizze a költségvetés értékeit, így a munkahelyvédelmi akcióterv 2013-ban elindulhat. Ez mintegy GDP arányában 1 százalékos könnyítést jelent az érintett vállalkozóknak és bizony számos munkavállalói rétegnek sokkal könnyebbé válik a foglalkoztathatósága. A költségvetés összességében így a 2,7 százalékos hiány mellett véleményünk szerint biztosítja az Országgyűlés által meghatározott és a kormány által is rendkívül fontosnak tartott adósságcsökkentési célt. Itt most nem kormányzati számokat, hanem az Európai Bizottság számait nézem, akkor azt láthatjuk, hogy mindezzel a költségvetéssel az Európai Bizottság szerint is csökkenhet az államadósság mértéke, és 2013-ban Magyarország azon hat ország közé tartozhat az Európai Unióban, ahol az államadósság csökkenhet.

És egy utolsó gondolatot engedjen meg elnök úr és a tisztelt bizottság. Magyarország ellen 2004 óta folyik a túlzott deficit eljárás, tartósan 3 százalék alatti hiányt kell igazolni annak érdekében, hogy ez az eljárás befejeződhessen, és ne merüljön föl szankció érvényesítésének lehetősége Magyarországgal szemben. Azt gondolom, hogy ez a módosító javaslat ennek a célnak is megfelel. Tehát esélyt ad arra, hogy a túlzott deficit eljárás befejezése a közeljövőben megtörténhessen.

ELNÖK: Mi is köszönjük a tájékoztatóját, államtitkár úr. Képviselőtársaimat kérdezem, kinek van kérdése. Szekeres képviselő úr!

DR. SZEKERES IMRE (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Ön az indoklásában elmondta, hogy az államháztartási törvény szabályainak értelmében kerül most sor már egyszer megszavazott költségvetési fejezeti főszámok elég jelentős átírására tartalmilag, hiszen egy egészen más makrogazdasági pályával kapcsolatban hoztak önök ide javaslatot. Mi fenntartjuk azt a véleményünket, hogy nem helyénvaló az a módszer, amelyet a kormánypárti többség, a kormány követ, hogy idő előtt benyújt egy tervezetet, majd az utolsó két napon egy, az eredeti költségvetéstől jelentősen eltérő költségvetésről kell majd az Országgyűlésnek szavaznia. Hiszen a költségvetés készítésének előkészítettsége, szakmai vitája, az érdekegyeztetés azt a módszert kívánná meg, amelyben erre mód és idő van mindenki számára. De tegyük félre ezt a vitát, mert vagy az egyik nem igaz, vagy a másik.

Félretéve ezt, hiszen a kormánypárti többség megszavazta ezt a gumiszabályt, mégis kérdezem államtitkár urat, hogy mennyiben tartja indokoltnak azt a hivatkozást, amelyet ön és a kormány itt képvisel, nevezetesen a túlzott deficit eljárás megszüntetése, vagyis azoknak a feltételeknek a teljesítése miatt van szükség most erre a módosításra, amelyek idevezetnének. Hiszen az önök javaslata ezzel pontosan ellentétes. A kormány által idehozott javaslat 188 milliárd forinttal kívánja növelni a hiányt, azt felemeli 2,7 százalékra. Egy alacsonyabb hiányt egy magasabbra. Kétségtől mind a kettő 3 százalék alatt van, de eléggé fejre állított logika azt mondani, hogy azért jogszerű ez az eljárás, mert a túlzott deficit eljárás megszüntetése érdekében van szükség a módosításra, amikor az előző költségvetés ilyen, önök által megszavazott számai is maradéktalanul eleget tesznek ennek a követelménynek.

Ráadásul ön is hivatkozott rá, hogy az Európai Bizottság november 7-én egy országjelentést hozott nyilvánosságra, és ennek az országjelentésnek a tartalma lényegét tekintve az volt Magyarország vonatkozásában, hogy azt a 764 milliárdos megszorítást, a melyet a kormány már korábban végigvitt ezen a költségvetésen, gyakorlatilag sikerül 2013-ban 3 százalék alatt tartani a hiányt, viszont ennek a fenntarthatóságát ez az országjelentés megkérdőjelezte. Tehát a másik indok, ami miatt felteszem az alapvető kérdést önnek, hogy mennyiben jogszerű ez az eljárás, az az, hogy egyébként fenntartható módon ez a módosított költségvetés nem biztosítja a 3 százalék alatti költségvetési hiányt, legalábbis az országjelentés szerint. Hiszen maga az országjelentés is kimondja, és a nyilvánosságra hozott dokumentumok is azt mutatják, hogy 2014-re ezen az alapon 3,5 százalékos hiány becsülhető a magyar költségvetésben. Mert azok az intézkedések, amelyeket önök korábban is és most is javasolnak, döntően adóemelés jellegűek, amelyek a növekedési esélyeket rontják, éppen ezért nem garantálható az a hiánycsökkentés, amire szükség lenne.

Tehát mind a két tény alapján joggal merül fel az a kérdés, hogy valóban megfelel-e ez a javaslat annak az államháztartási előírásnak és szabálynak, amelyet éppen önök szavaztak meg, és amelyeket önök alkalmazni kívánnak. Hasonló bizonytalanságról tesz egyébként a Költségvetési Tanács határozata is tanúbizonyságot, amennyiben bizonytalannak ítéli a bevételi előirányzatokat és emiatt gyakorlatilag tarthatatlannak a kiadási előirányzatokat. Tehát több ok van, ami miatt ez az eljárás megkérdőjelezhető.

A második kérdésem az elektronikus útdíjra vonatkozik, amelyről itt államtitkár úr beszélt. Nem tudom, tudomása van-e arról, hogy az illetékes minisztérium már kiírta a közbeszerzést, a közbeszerzésre már pályáztak, és ez az összeg és annak megnevezése azt jelenti, hogy egyébként a pályázatok közül azok alapvetően esélytelenek, amelyek nem voltak ennek az információnak a birtokában. Ebből kifolyólag fenntarthatónak tartja-e államtitkár úr, hogy ez a költségvetési sor életbe lépjen, vagy az a közbeszerzési eljárás érvényben maradjon, amely, még egyszer mondom, már döntés előtt állt. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Ez több volt, mint kérdés, de nem baj, akkor majd lehet egyben is ezt az észrevételt megtenni, tehát kérdés és vélemény is ilyen vegyes formában. Kinek van még kérdése? Tessék, Font képviselő úr!

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Néhány technikai jellegű kérdés, amelyek során háttéradatokat szeretnék kapni. Említik az online szerencsejáték adóztatásának bevonását, hogy ettől is remélünk forrásnövekményt. Ez milyen fázisban van, és mi lesz a technikai kivitelezése. Ez hogy fog működni?

A pénztárgépek bekötéséről szeretném kérdezni, hogy elég jelentős, ha jól érzékelem, a várható bevételnövekmény, amit tervez a kormány. De a benyújtott salátatörvényben, ha jól emlékszem, csak félévtől kezdődne meg az érdemi bekötés, illetve a számonkérés. Nem tudom, ebben nem vagyok biztos, csak úgy emlékszem, hiszen van egy salátatörvény, ami

most szabályozná a pénztárgépek bekötését. Tehát hogyan kalkulál, mekkora bevételt, egyensúlyjavító bevételt tervezett a kormányzat a pénztárgépek bekötéséből.

A harmadik pedig a 2 ezer és 11 ezer lakosú települések alkalmazotti létszámkeretének újraszabályozása. Biztosítva látják-e a kistelepüléseken a rájuk háruló feladatok elvégzését ezzel a létszáma? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kinek van még kérdése? Veres képviselő úr!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Mivel alapozza meg a kormány, mert a hozzánk benyújtott anyagokban nem találtunk erre vonatkozóan számítást, azt a növekedési prognózist, amire alapozták a költségvetést?

Második kérdésem. Ha jól érzékelem, akkor megváltozott a kormány álláspontja az önkormányzati adósságátvállalás időpontjával összefüggésben. Itt most egy december 31-ei időpont szerepel, ha jól látom, az 5 ezer fő lélekszám fölötti települések esetében. Korábban a bizottságban szeptember 30-a hangzott el, az 5 ezer fő alattiaknak december 15-e lett elfogadva, és itt most egy új időpont szerepel. Erre vonatkozóan semmifajta indoklást nem ismerek. Egyrészt kérdezem, hogy miért, másrészt kérdezem azt is, hogy miután egy előttünk lévő időpont kerül meghatározásra, nem látják-e problémásnak a múltkori vitánk alapján, nevezetesen, hogy még keletkezhet adósság a következő 21 napban, miután nyilvánossá vált ez az információ, hogy milyen időpontnak megfelelő adósságot vállalnak át.

Ezen kívül két olyan dolgot szeretnék megkérdezni, ami, itt az előterjesztésből úgy látom, most már nevesítetten megjelenik. A korábbiiban szereplő, lényegében engedély nélkül átléphető előirányzatoknál, engedély nélkül túlteljesíthető kiadási előirányzatoknál kibővítették az eredeti kört legalább egy olyan előirányzattal, amely korábban nem szerepelt, nevezetesen a pénzügyi tranzakciós illeték megfizetéséhez kapcsolódóan, az államháztartásért felelős miniszter engedélyével túlléphető, a Magyar Államkincstár működési költségvetése dologi kiadások előirányzat. Ha jól értem, akkor ez azt jelenti, hogy akkor itt egy olyan bevételi és kiadási tételt fognak szerepeltetni a költségvetésben, amely vélhetőleg egyenleget nem befolyásoló tétel. Így számolnak-e, a kérdés nagyjából így merül föl.

Az utolsó, hogy mi az indoka annak, hogy olyan jellegű egyedi lobbyügylek bekerülnek egy ilyen zárószavazás előtti módosító indítványba, mint a 68. pontban szereplő kompok, révek fenntartásának támogatása előirányzaton belül, amely összesen 192 millió forintos előirányzat, és ezen belül nevesítenek egy 30 és egy 12 millió forintos tételt? Nem értem, hogy egyedi lobbyügylek miért kerülhetnek bele egy zárószavazás előtti módosító indítványba. Merthogy ennek a rendje szerintem teljesen más, normatív ügyeket szabad ilyen módon szabályozni, nem pedig két település nevére megnevezett pénzt. Azzal már nem foglalkozom, hogy Budapest esetében duplájára emelik a minimálisan önkormányzatnak adandó pénzt, ez nyilván része volt annak, hogy a főváros és a kerületek hogyan állapodnak meg egymással a pénzmegosztás ügyében. De azért ez egy eléggé furcsa indítvány számomra. Ezekre szeretnék választ kérni. Köszönöm.

ELNÖK: Kinek van még kérdése? *(Nincs jelentkező.)* Több kérdés nincs. Nekem is van még egy kérdésem. Államtitkár úr, az államháztartási törvény legutóbbi módosítása egyértelművé tette azt a négy esetet, amikor zárószavazás előtti módosító javaslatot nyújt be a kormány. Nem is nyújthat, ahogy ön fogalmazott a felvezető szövegében, hanem ennél direkter módon nyújt be, mintegy be kell nyújtania, lehet ezt a kijelentő módot értelmezni. A kérdésem, hogy az a négy eset, amit nem sorolok föl, ön nyilván tudja, melyik az a pontja az államháztartási törvénynek, amelynek alapján most erre a zárószavazás előtti módosító benyújtására sor került. A d) pontra gondolok, de szeretném, egyértelművé tenni, hogy csak

az, tehát a túlzott hiány eljárás megszüntetése érdekében tartja szükségesnek a kormány ezt a módosító indítványt, vagy más okok is vannak a felsorolt négy között? Ez az én kérdésem.

És miután több kérdés nincs, szíveskedjék a kérdésekre válaszolni. Tessék parancsolni!

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. A kérdések sorrendjében haladva, Szekeres Imre képviselő úr fölvetette azt a véleménye szerint ellentmondást, hogy a túlzott deficit eljárás megszüntetése érdekében került sor a zárószavazás előtti módosító javaslat benyújtására, a hiánycél pedig növekszik 2,2-ről 2,7 százalékra. Én nem látok ellentmondást ebben a kérdésben, hiszen nem elég az, hogy egy tagállam kormánya saját államháztartási hiányára 3 százalékosnál kisebb hiányt prognosztizál, az Európai Bizottságnak is el kell ezt fogadni. A főösszegek Országgyűlés általi elfogadása után volt egy hosszú vita, egyeztetés az Európai Bizottsággal, és a főösszegek elfogadása után volt szükség kormányzati konszolidációs intézkedések meghozatalára annak érdekében, hogy az Európai Bizottság is elismerje a 3 százaléknál kisebb várható hiányt 2013-ra. Ezért tehát a zárószavazás előtti módosító javaslat véleményem szerint egy fontos lépés a túlzott deficit eljárás megszüntetése érdekében.

Ami pedig a hosszabb távú fenntarthatóságot illeti, két dolgot emelnék ki. Az első az, hogy az Európai Bizottság november 7-ei döntése után a kormány még hozott konszolidációs intézkedéseket, amelyeket nyilván nem tudott figyelembe venni az Európai Bizottság. Ezért, ha ma készítené a Bizottság prognózist, feltételezem, hogy 2014-re is a korábban kalkulálnál kisebb hiánnyal kellene számolnia, hiszen figyelembe kellene vennie az új intézkedések hatását. A másik megjegyzésem az, hogy a Bizottság 2014-re, ahol tehát 3 százalék fölötti hiányt prognosztizált, nyilván amiatt is frissíteni fogja, frissítenie kell az előrejelzését, mert ahogy megyünk előre az időben, egyre több tényszerű információ lesz 2012-ről, 2013-ról, és valamikor tavasszal a kormánynak be kell nyújtania a konvergencia programot az Európai Bizottság részére 2014-ről. Tehát mind az intézkedések, mind az idő előrehaladta véleményem szerint meg fogja győzni a Bizottságot arról, hogy 2014-től is 3 százalék alatti hiánnyal kalkuláljon.

Amikor is a Bizottság a túlzott deficit eljárás megszüntetése vagy fenntartása tekintetében javaslatot fogalmaz meg, a tényszerű információkat biztosan figyelembe kell vennie. Ezért is említettem azt meg, hogy 2011-ben, 2012-ben és most már a Bizottság szerint is 2013-ban is, tehát három egymást követő évben 3 százalék alatti hiány prognosztizálható.

A közbeszerzések, illetőleg az elektronikus útdíj közbeszerzése tekintetében a közbeszerzés megindítása előtt külön kormányhatározat született, egy nyilvános kormányhatározat, amelynek alapján a közbeszerzés elindulhatott. A keretösszeg értelemszerűen változhat a beérkezett javaslatok tükrében. Tehát mind a közbeszerzési eljárás megindítása kormánydöntés alapján történt, értelemszerűen a közbeszerzési törvény és a vonatkozó alsóbb rendű jogszabályokkal összhangban, a 42 milliárdos beruházási összeg biztosítására pedig már az első ajánlatok ismeretében kerülhetett sor. Tehát azt gondolom, hogy így viszonylag pontos összeg az, amit a költségvetési törvényjavaslat szerepeltethet. Én semmilyen ellentmondást nem látok a közbeszerzési eljárás megindítása és a források ilyen módon történő 2013. évi biztosítása között.

Font Sándor képviselő úr kérdései tekintetében az online szerencsejátékból mintegy 20 milliárd forint, nagyságrendileg 20 milliárd forint bevétellel kalkulálunk. A kulcskérdés az, hogy az adóalapok hogyan foghatóak meg egy informatikai eljárás esetén. Más tagállamok gyakorlatát vizsgáltuk meg. Több más országban működik az online szerencsejáték adóztathatósága. Ha megengedi elnök úr, a részletek ismertetésére, hogy ez technikailag hogyan vitelezhető ki, majd Adorján Richárd főosztályvezető urat kérném meg.

A pénztárgépek bekötése tekintetében ismét egyrésről nemzetközi példát kell hogy említsek. Különböző eljárások vannak főként az áfabevételek pontos nyilvántartása érdekében. Matolcsy miniszter úr a bolgár példát szokta emlegetni, ahol a pénztárgépek online összekötése mintegy 1 milliárd euró többletbevételt hozott Bulgáriában. De nemcsak a bolgárok azok, akik ilyen módon alkalmazzák az áfa fizetésének kontrollját, hanem számos tagállam él ezzel a lehetőséggel. Az összeg, amivel kalkulálunk 95 milliárd forint plusz a gépek bekötéséből. Egyébként a módosító javaslat azt is tartalmazza, hogy ennek költsége mintegy 4,5 milliárd forintos összegben a NAV-nál biztosításra kerül. Egyes vállalkozásoknál 40-50-60 ezer forintos kiadást okozhat ez az intézkedés. A kormány törekvése az, hogy ez központi forrásból valamilyen módon megkapják. Tehát azok a vállalkozások, amelyek össze lesznek kötve az adóhatósággal, és amelyeknek az említett plusz 40-50-60 ezer forintos beruházásra van szükségük, ezt a költséget vissza fogják kapni. Ez a kormányzati törekvés. Itt nem január 1-jével számolunk, hanem április 1-jével, tehát háromnegyed évre kalkulált ez a 95 milliárd forintos összeg.

A kistelepülések létszámadatát illetően, ha elnök úr ismét megengedi, Berczik Ábel főosztályvezető urat kérném meg a részletek ismertetésére. De most válaszolnék a többi felvetésre. Veres képviselő úr, miniszter úr kérdései közül az első, hogy a növekedési prognózist mire alapozza a kormány. Hangsúlyozni szeretném azt, hogy ez a növekedési prognózis belső összetételét tekintve óvatos. Ezt azért mondom, mert a nettó export az, ami meghatározza a növekedést, az export a kalkulációink szerint 6,2 százalékkal bővül 2013-ban, az import 4,5 százalékkal, a belső fogyasztás, ahogy említettem, csekély mértékben csökken, a GDP belső felhasználása tekintetében -1,4 százalékkal számolunk. A belső fogyasztás mellett, azt gondolom, a nettó export bővülését kell tudni magyarázni. Ha itt megnézzük az Európai Bizottság növekedési prognózisait, akkor azt látjuk, hogy a 2012-es eurózóna recesszió után 2013-ban már a Bizottság is növekedéssel számol, az idei 0,4 százalékos recesszió után, visszaesés után 0,1 százalékos növekedés várható. Az eurózóna mellett pedig az Unió egésze 0,4 százalékkal növekszik. Tehát a fő külső partnereinknél érdemi változásra kerül sor 2013-ban. Ez nyilván a magyar exportot maga után kell húzza, amellet, hogy az exportpiacra termelő autóiipari kapacitások döntően 2013-ban fognak működni. Tehát olyan plusz autóiipari beruházások is megjelennek, amelyek a GDP összegét növelik.

Az 5 ezer főnél nagyobb települések esetében valóban korábban 2012. szeptember 30. hangzott el, mint olyan dátum, amikori állapot szerint az adósságtóvállalás megtörténhet. A 2012-es költségvetési törvény módosításából az erre utaló rész törlésre került, és a 2012. december 31-i állapotot pedig az határozza meg, hogy a kormány úgy döntött, hogy azért december 31. legyen, mert 2013. január 1-től él az új önkormányzati finanszírozási rendszer, és január 1-től történik jelentős változás mind a feladatok ellátásában, mind az említett finanszírozásban.

A harmadik fölvetés az úgynevezett felülről nyitott előirányzatok bővítésére vonatkozik. Igen, itt a Magyar Államkincstár által fizetendő pénzügyi tranzakciók illeték miatti pluszbevétel pluszkiadásként való elszámolása miatt került sor a felülről nyitott előirányzat meghatározására. Ez 80 milliárd forinttal kalkulál a költségvetés a kincstári tranzakciókból. Ez a XLII. fejezetben, a központi költségvetés fő bevételeinek fejezetében megjelenik. A kincstárnál bevételként-kiadásként technikailag nem, a halmozódást elkerülendő, de év közben a kincstár dologi előirányzatairól kiadásként a hozzá beérkező bevétel meg kell hogy jelenjen ennek a teljesítését szolgálja az, hogy az előirányzat felülről nyitott lett.

A 68. ajánlási pontban lévő módosítás egy technikai korrekció, ami korábbi javaslatokkal van összhangban. A részleteit ismét Berczik Ábel főosztályvezető úr fogja ismertetni, amennyiben elnök úr arra lehetőséget ad.

Végül Nyikos elnök úr kérdése tekintetében a módosító javaslat jogalapja az államháztartásról szóló törvény 22. § (8) bekezdésének d) pontja. Tehát valóban ez az egy hivatkozási lehetőség a négy potenciális zárószavazás előtti módosító javaslat benyújtási jogcímei közül a túlzott deficit eljárás megszüntetése érdekében került sor a módosító javaslat benyújtására.

Akkor, amennyiben elnök úr megengedi, a kollégáimat kérném meg a kiegészítésre.

ELNÖK: Köszönöm szépen a válaszait. Én most udvariatlan leszek, és azt javaslom, hogy a részletesebb válaszokat most ne hallgassuk meg, tekintettel a következő napirendi pontra, amelynek során a miniszter urat hallgatjuk meg. Nem szeretném, ha várokznia kellene, vagy sokat kellene várokznia, hiszem még a vita előtt vagyunk. Tehát még vélemények lesznek, lehetnek ehhez a napirendi ponthoz. Tessék parancsolni! Kinek van véleménye az 1. napirendi ponthoz, a zárószavazás előtti módosító indítványhoz? *(Nincs jelentkező.)* Véleményt nem látok. Akkor viszont mégis csak megadom a lehetőséget arra, hogy tessék akkor kiegészíteni, főosztályvezető úr, az államtitkár úr válaszát azokról a részinformációkról, amikről a képviselő úr kérdezett. Tessék parancsolni!

DR. ADORJÁN RICHÁRD (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Én nagyon gyors leszek. Majd Berczik Ábel úr fog az önkormányzati kérdésekre válaszolni, én a Font Sándor képviselő úr által felvetett két adózási kérdéssel kapcsolatban szeretnék egy-egy kiegészítő információt mondani a helyettes államtitkár úr szavaihoz. Tehát az online szerencsejátékhoz kapcsolódó jogszabály-módosítás valóban nem készült még el, olyan értelemben, hogy még nincs elfogadva. Ez a kormány egyeztetése, tárgyalása alatt van. Ez vélhetően a tavaszi ülészenon jut olyan fázisba, hogy az Országgyűlés ezt el tudja fogadni. Ez nem veszélyezteti a számítások szerinti, ahogy említette helyettes államtitkár úr is, a nagyjából 20 milliárd forintos bevételi összeget, amit már tud a kormányzat.

A pénztárgépek bekötésével kapcsolatban valóban rosszul került be, ennek technikai javítása el fog készülni. Tehát április 1-je az az időpont, amittől működni fog ez a rendszer minden számítás és minden előkészület ezt az időpontot veszi figyelembe. A július 1-je, ami említésre került, a cégek támogatásának biztosítására került be. Még egyszer mondom, sajnós, tévesen. Ez egy technikai hiba, ez javításra fog kerülni. Ennyit szerettem volna mondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tessék parancsolni!

BERCZIK ÁBEL (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. A települési önkormányzatok polgármesteri hivatalai esetében a finanszírozási szempontjából elismerhető köztisztviselői létszám esetében nemcsak a 2 és 11 ezer fő közötti települések esetében került korrigálásra az elismert köztisztviselői létszám, hanem valamennyi település esetében. Az ezzel kapcsolatos modellszámításokat a Belügyminisztérium végezte, ennek alapján az az eredmény adódott, hogy a járászékhelyi önkormányzatok esetében, valamint az 5 ezer fő fölötti lakosságsszámmal bíró önkormányzatok esetében plusz két fő odaítélése feltétlenül indokolt, tekintettel az ott ellátandó építéshatósági feladatokra. Emellett azt az eredményt is hozta ez a modellszámítás, hogy a megyei jogú városok esetében túl kevés volt ez a létszám, amit a törvényjavaslat eddigi számításai során használt, és meg kellett emelni a létszámot.

Ugyanakkor az is világossá vált, hogy az olyan kisebb települések esetében, amelyek nem is látnak el építéshatósági feladatokat, illetve nem látnak el közös hivatalsszékhelyi feladatokat, kisebb létszámmal is megoldhatóak a feladatok. Tartani kellett mindenképpen a 25 ezer fős összes köztisztviselői létszámhoz magunkat, és ezt a belső átrendezést hajtottuk

vége a Belügyminisztérium kezdeményezésére. Fölhívom a figyelmet, hogy a közös hivatal fenntartó önkormányzatok esetében az 5 ezer fő alatti önkormányzatok esetében viszont növekedett az úgynevezett korrekciós tényező. Tehát közös hivatalszékhelyként működő önkormányzatok esetében a módosító javaslatból is kiderül, az eddigiekhez képest magasabb korrekciós tényezőt lehet alkalmazni.

A mohácsi és dunaegyházi kompok esetében teljesen klasszikus és hagyományos koherencia zavart elhárító módosító indítványról van szó. Ugyanis a tisztelt bizottság beadta a 430. számú módosító indítványát a korábbiakban, amelyeket a múlt hétfői ülésén el is fogadott a tisztelt Ház. Ez a 430. számú módosító indítvány az 1. számú mellékletben megnövelte a helyi önkormányzatok rendelkezésére álló központosított előirányzatok számát, lecsökkentette a tartalékok számát. Az indoklásából egyértelműen kiderült, hogy ez a növekmény a mohácsi és dunaegyházi komp okán van, és mivel ezek a változások nem voltak átvezetve az önkormányzati mellékleteken, a 2. és 4. mellékleten, ezért feltétlenül szükség volt ezt a koherencia zavart elhárítani.

ELNÖK: Köszönjük szépen a kiegészítő válaszokat. Boldvai képviselő úr kért szót.

BOLDVAI LÁSZLÓ (MSZP): Tisztelt Bizottság! Nekem lenne még kérdésem az államtitkár úrhoz, ha szabad. Ha megtenné államtitkár úr, hogy egy rövid összefoglalót ad azon előirányzatokról, amelyek az előző javaslatokban nem szerepeltek, és itt most a kalapból elővarázslásra kerültek. Egy rövid összefoglalót kérnék. Hogy segítsék, milyen irányba kutakodjanak: piaristák 1,2 milliárd forint, Lakitelek támogatása 1,5 milliárd, nemzeti diaszpóra támogatása, ha jól látom, 2 milliárd. Szóval, ha ebbe az irányba kutakodna államtitkár úr, és erről egy összefoglalót adna a bizottságnak, hogy akkor ez mekkora összeget tesz ki, és hogyan kerültek éppen az utolsó pillanatban ebbe az előterjesztésbe.

ELNÖK: Köszönöm. Képviselő úr, ha megengedi, annyi megjegyzést hadd fűzzek, hogy ez a kérdés átvezet a következő napirendi ponthoz, mert azt gondolom, hogy ebben több a politikai töltet, mint a szakmai. Természetesen megadom a lehetőséget, hogy államtitkár úr válaszoljon, de a döntés, gondolom, nem ezen a szinten hozták ezekben az ügyekben, hanem miniszter úrnak illő válasz ez inkább szerintem. Parancsoljon, államtitkár úr, tessék!

BANAI PÉTER BENŐ (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Amint említettem, a kormány által benyújtott zárószavazás előtti módosító javaslat olyan változtatásokat is tartalmaz, amelyek a főösszegek elfogadása utáni kormánydöntésekből fakadnak. Képviselő úr néhányat említett ezek közül. Én a bevezetőmben a legfontosabbakat emeltem ki. A képviselő úr által említett célok mind, ismétlem magam, kormánydöntésből fakadnak. Amennyiben egy-egy konkrét ügyben részletes információra van szükség, úgy értelemszerűen bővebb, részletesebb tájékoztatást adunk az egyes tételekről, ha szükséges, akár írásban. Köszönöm.

A napirendi pont lezárása

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr, a válaszokat. Mint jeleztem a bevezetőben, a záróvitához készített ajánlásról egy szavazással döntünk. A vitát tehát lezárom, és szavazás következik. Kérdezem tehát képviselőtársaimat, ki ért egyet azzal, hogy a záróvitához készített ajánlástervezet az összes pontjával együtt a plenáris ülés elé kerüljön. Aki egyetért és támogatja az ajánlást, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm. Tizenhatsz. Ki az, aki

nem támogatja? Három. Tartózkodott? Kettő. A bizottság tehát az ajánlást támogatja. És erről záróvitát folytathat az Országgyűlés.

Köszönöm szépen. A napirendi pontot ezzel letudtuk. Köszönöm szépen államtitkár úrnak és munkatársainak a jelenlétet. Szép napot kívánok. Amíg miniszter úr megérkezik, szünetet rendelék el. (*Rövid technikai szünet.*)

Dr. Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter meghallgatása

Tisztelt Bizottság! Folytatjuk ülésünket. Tisztelettel köszöntöm Matolcsy György miniszter urat, a nemzetgazdasági tárca vezetőjét. Meghallgatására Házsabálynak megfelelően kerül sor. Jó másfél éve annak, amikor ebből az apropóból találkoztunk, akkor ajánlottam miniszter úrnak, látogasson többször a bizottság üléseire. Egyszer ugyan volt erre példa, de azt mi kezdeményeztük, nem ő. Ritka vendég nálunk, ezért is örülünk, hogy most sikerült ezt a randevút összehozni.

Miniszter Úr! Engedje meg, hogy mielőtt átadom a szót önnek, emlékeztessen arra, hogy a legutóbbi házsabályszerű meghallgatásán négy problémát hangsúlyozott, és ezekről beszélt részletesebben. Az adósságprobléma kezelésének ügyét, második helyen a gazdasági növekedés problematikáját, a foglalkoztatáspolitikát és végül a bürokrácia csökkentését jelölte meg olyan kulcsterületeknek, amelyekkel a Nemzetgazdasági Minisztérium leginkább foglalkozik. Azt javaslom tisztelettel, hogy ezekre majd valamilyen részletességgel térjen ki. Továbbá engedje meg, hogy azt is figyelmébe ajánljam, hogy a múlt héten ön három indítványt is benyújtott az Országgyűlésnek. Az egyiket, pontosabban ebből kettőt az előző napirendi pont során a bizottság megvitatott, nevezetesen a zárószavazás előtti, a jövő évi költségvetés zárószavazás előtti két módosító indítványát. Az egyik, ugye, egy 100 oldalas elaborátum, a másik egy kapcsolódó indítvány. Továbbá benyújtotta ön a jövő évi költségvetést megalapozó egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló javaslatát is. Ebben 46 törvény módosítását kezdeményezi.

Azt javaslom, hogy szíveskedjék erre a körülményre is kitérni, ha szabad ajánlani. Különös tekintettel arra, hogy reálisnak mondható-e az, hogy ekkora hatalmas problémátömeget egy hét alatt az Országgyűlés képes földolgozni. Miniszter úr, öné a szó. Parancsoljon!

Dr. Matolcsy György szóbeli tájékoztatója

DR. MATOLCSY GYÖRGY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Igen tisztelt Bizottság. Tisztelt Államtitkár Urak! Hölgyeim és Uraim! Köszönöm szépen a meghívást. Mindig öröm itt lenni a költségvetési bizottság ülésén, hiszen 2010 után Magyarország számára a legfontosabb feladat a pénzügyi és költségvetési konszolidáció végrehajtása volt, amelynek, hogy így mondjam, első számú házigazdája a parlamenti bizottságok körében éppen ez az elnök úr által vezetett bizottság.

Ezért szeretném, elnök úr, azzal kezdeni, hogy Magyarország 2010 közepe és 2012 vége között, feltételezve, hogy az Országgyűlés jóváhagyja a 2013. évi költségvetési törvénytervezetünket, szóval 2010 közepe és 2012 vége között, sikeres pénzügyi és költségvetési konszolidációt hajtott végre. Azért kell ezzel kezdenem, elnök úr, mert ez a kijelentés ma az Európai Unióban nem hangozhatna el valamennyi kormány, valamennyi költségvetésért felelős kabinet tagja részéről. És az európai uniós országgyűlések illetékes bizottságai körében sem arról vitatkozhatnának, hogy a növekedés, foglalkoztatás erősítése érdekében még milyen további lépésekre van szükség, hanem olyan elszánt, szinte kétségbeesett vitákat kellene, kell lefolytatni sajnos az Európai Unió nagy részében, amelyek azt célozzák, hogy egyáltalában kordában lehessen tartani a költségvetéseket és az elfutó államadósságokat.

Ez a sikeres pénzügyi és költségvetési konszolidáció egyben azt is eredményezi, hogy Magyarország a 2004-2010 közötti időszakban, az Unióban egyedüli kétszeres túlzott deficit eljárás alatti státusából a jövő év során kikerülhet. Mint ahogy azt a tisztelt bizottság tudja, az új gazdaságpolitikának az új kormány hivatalba lépésétől elsőrendű célja az, hogy szegyenpadról lekerüljön, amely túlzott deficit eljárás a 2004 és 2010 közötti kormányok felelőtlen költségvetési politikájának következménye. A sikeres pénzügyi és költségvetési konszolidáció egyben azt is jelenti, hogy már 2013-ban harmadik évben leszünk képesek a bruttó hazai termékhez mért 3 százalékos alatti államháztartási hiánycélt tartani. Ez egy nagyon jelentős eredmény lesz. 2011-ben egyedi, a korábbi kötelező magán-nyugdíjpénztári rendszer átalakítása nyomán keletkező többlet költségvetési bevételek miatt többletet mutatott Magyarország államháztartása, a bruttó hazai termékhez mért 4,2-4,3 százalékos többletet, 2012-ben biztonságosan tartjuk a jóval 3 százalékos alatti deficitet, mégpedig 2,7 százalékoson, és a benyújtott költségvetési törvénytervezetünk szintén biztonságosan tartja 2013-ban is a 3 százalékos alatti deficitet.

Ez azt jelenti, hogy három egymást követő évben a magyar államháztartás tartja a 2004-ben az uniós csatlakozáskor vállalt 3 százalékos alatti deficitcélt. Meg kell azonban említenem, hogy 2010-ben is nagyon jelentős gazdaságpolitikai sikernek tartom, hogy az örökölt 7 százalékos feletti költségvetési hiányt 4,3-4,4 százalékosra módosítottuk végül. Sikert sikerült csökkenteni. Tehát van egy induló év, 2010, amikor egy nagyon magas, 7 százalékos feletti deficitet sikerült egy elfogadható 4 százalékos közelébe hoznunk, és utána a második Orbán-kormány által már saját maga által összeállított költségvetéseken keresztül 3 évig 3 százalékos alatt tartani a deficitet. Ez jelentős fegyvertény. Ezzel, azt gondolom, bizonyítottuk az Európai Unió számára, hogy Magyarország új kormánya egy felelős, kézben tartott fegyelmezett költségvetési politikát folytat.

Hasonlóan fontos eredménynek tartom, hogy részben a 3 százalékos alatti költségvetési hiánytartás, részben a kötelező magán-nyugdíjpénztári alapból származó vagyonszerzés, részben a stabilizálódó, 299,4 forintról kicsit 283 fölött lévő forint/euróra stabilizálódó árfolyam következtében, tehát három tényező következtében Magyarországon a 2010 és 2013 vége közötti időszakban folyamatosan csökken az államadósság bruttó hazai termékhez mért aránya. Egy 82 százalékos körüli szintről 240-es árfolyamon, illetve 300 körüli árfolyamon 81-86 százalékos államadósságszintre sikerült ebben az évben 77 százalékos közelébe, jövő évben pedig a 283 feletti euróárfolyam esetében egy 73 százalékos körüli szintre csökkentenünk a magyar államadósság szintjét.

Ez az újabb kori magyar gazdaságtörténet jó fejleménye azért, mert közben a válság nem múlt el, sőt, a múlt év második felétől újabb válsághullám bontakozott ki az Európai Unióban, és ennek következtében az eurózóna országaiban a 2008-as 70 százalékosról 91 százalékosra nőtt ez év végére az államadósság eurózóna GDP-hez mért aránya. Ez egy drámai fejlemény, lássuk be. És az eurózóna tagállamira vonatkozó európai bizottsági előrejelzések is azt valószínűsítik, hogy 2013-ban és talán a következő években is még nő az eurózóna teljes GDP-hez mért államadósságszintje. Nekünk, magyaroknak 82 százalékos, 80 százalékos feletti szintre 2013 végére sikerül 70 százalékos közelébe csökkenteni az államadósság szintjét. Ez egy nagyon komoly fejlemény lesz, egy nagyon komoly eredmény lesz.

Tisztelt Elnök Úr! Ahogy ezt elnök úr is javasolta, érdemes foglalkozni a foglalkoztatás kérdésével is. Az elmúlt két és fél évben folyamatosan bővül Magyarországon a foglalkoztatás, annak ellenére, hogy 2012-ben a magyar gazdaság recesszióban van. Ennek ellenére bővül a foglalkoztatás, és mind a két gazdasági területen, tehát a közsféra, közmunka világában és a versenyszférában egyaránt. Ez megint egy jó jel arra, hogy a magyar gazdaságban egyszerre folyik pénzügyi konszolidáció és gazdasági stabilizáció. A pénzügyi konszolidáció végén járunk, a gazdasági stabilizáció elején. De az, hogy a foglalkoztatási rátánk már nő, közel 2 százalékkal, 240 ezerrel több új munkahely működik a magyar

gazdaságban most, 2012 őszen-végén, mint volt 2010 közepén, és hogy sikerült, bár még nem törtük át az egy számjegyű és a két számjegyű munkanélküliségi ráta közötti különbséget, de sikerült 10 százalékos közelébe csökkenteni a munkanélküliségi rátát. Ez azt jelenti, azt jelzi, hogy a gazdaságban is beindult a visszaesés ellenére a munkahely-teremtési folyamat.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A gazdasági növekedés esetében a 2010-es elfogadható, a 2011-es európai uniós átlagos növekedési szint után ebben az évben az Európai Unióval együtt, azonban belül az eurózónával együtt, de annál nagyobb mértékben csökken a magyar gazdaság teljesítménye. Az idénre várt 1-1,5 százalékos közötti, valószínűleg 1,5 százalékoshoz közelebb álló visszaesés részben az eurózóna, a legnagyobb exportpiacunk és az Európai Unió, a magyar exportnak, a 90 milliárd eurós magyar exportnak összesen 77 százaléka megy az Európai Unióba, tehát az európai gazdasági környezet romlásából fakad. Tehát az, hogy Magyarország 2012-ben egy recessziót él át, hiszen 0 és 1 százalékos közötti visszaesést még stagnálásnak tartanánk, az 1 százalékos feletti recesszióknak, jelentős mértékben annak köszönhető, hogy ebben az évben 0,6 százalékkal csökken az eurózóna GDP-je, jövő évre pedig az Európai Bizottság egy 0,3 százalékos csökkenést vetít előre.

Ennek ellenére azonban a gazdaság stabilizációs folyamatai következtében jövő évben már a magyar gazdaságra lényegében mindenki konszenzusával, minden előrejelző konszenzusával növekedést jelzünk előre. A költségvetésünk, ahogy ezt a tisztelt bizottság látta, egy 0,9 százalékos növekedési előrejelzésre épül. Van, aki ennél kevesebbet mond, mi reménykedünk ennél jobb növekedésben. De az, hogy jövőre már a pozitív tartományban lesz a magyar gazdaság növekedési teljesítménye, és egy növekedési fordulat következhet be, azt, azt gondolom, ma már mindenki elismeri. Ez azért lényeges, mert az eurózónára továbbra is visszaesést prognosztizál az Európai Bizottság. Tehát a legfontosabb gazdasági partnerünk visszaesése ellenére leszünk képesek jövőre egy növekedési fordulatra. Ez szerény lesz, nem nevezném az 1 százalékos alatti növekedést, amit a költségvetésünk tartalmaz, átütő, dinamikus növekedésnek, de azért érdemes erre pozitívan, reményteljesen és ígéretesen ránézni. Hiszen ez ma nem általános az Európai Unióban.

Tisztelt Elnök Úr! A bürokrácia csökkentésére is a kormány két programot fogadott el. Ebből az első 105 milliárd forintos bürokráciát, vállalkozói bürokráciát csökkentő programunk már, hogy úgy mondjam, bent van a gazdaságpolitikai intézményrendszerben és eszközrendszerben, egy további 400 milliárd forintos vállalkozói bürokráciát csökkentő program pedig halad előre, és lépésről lépésre lépnek be azok az intézkedések, amelyek meggyőződésem szerint a vállalkozói szektort terhelő bürokráciát jelentősen csökkenteni fogják a jövőben. Meg kell itt említenem az adórendszer területét. Ez a pénzügyi és költségvetési konszolidáció, amely tehát mára egyértelműen a 2013. évi költségvetési törvénytervezet elfogadása esetén eredményként számítható, semmiképpen nem jött volna létre két fontos lépéssorozat nélkül. Az egyik az, hogy nem jött volna létre, ha a Nemzetgazdasági Minisztérium államháztartási államtitkársága, Naszvadi államtitkár úr, Banai államtitkár úr vezetésével, nem vagyunk képesek egy fegyelmezett költségvetési kiadási oldalt érintő pénzügyi politikára. Erre képesek voltunk.

A másik az, hogy a bevételi oldalon átálltunk egy jelentősen megváltozott adórendszerre. Ez a pénzügy-politikai államtitkárság, de személy szerint Balog Ádám adóügyekért felelős államtitkár úr eredménye és teljesítménye. Ezért én mind a két államtitkárunknak köszönetet mondok persze, a kormánynak és az Országgyűlésnek is a lehető legnagyobb mértékben. Hiszen javaslatunkat át tudtuk vezetni az adózással kapcsolatos törvényeken, és ezért, elnök úr, nagyon fontosnak tartom, hogy amit említ, a 46 törvényt, azokon is átvezessük azokat a módosításokat, amelyeket szükségesek ahhoz, hogy véglegessé tegyük a költségvetési eredményeinket, és ehhez véglegessé tegyük az adórendszer átalakítását.

Ezzel szeretném zárni, elnök úr, hogy ez az adórendszer Magyarországon, ha valamennyi benyújtott módosítást, törvénymódosítási szöveget jóváhagyunk az Országgyűlésben, már végleges lesz. Ez a végleges adórendszer jelentősen más, mint a 2010-ben örökölt adórendszer, és a legfontosabb elemeiben persze az OECD-országok az európai uniós, az eurózónához tartozó és a visegrádi országok rendszerével azonos, az adónemek jelentős részben azonosak. Egy közepes szintű adócentralizációs szintet hoz, a 2010-es 39 százalékos körüli adócentralizációs mértéket hozza 2013-ban is, de az igazi újdonság abban van, hogy jelentős mértékben sikerült csökkentenünk a jövedelmeket terhelő adókat, és az így kieső, megítélésem szerint átmenetileg kieső bevételeket kiegyenlítettük, visszahoztuk a forgalmi, fogyasztási és jövedéki típusú adónemeknél. Ez egy nagyon jelentős, több ezermilliárd forintos átrendeződés az adórendszerben. Megítélésem szerint ennek az adórendszerbeli reformnak, átalakításnak lesz az a következménye, hogy a magyar gazdaságban 2013-ban a pénzügyi és költségvetés konszolidáció eredményének megőrzése mellett végrehajthatjuk a gazdasági stabilizációt az ehhez szükséges beruházási és növekedési fordulatot.

A Nemzetgazdasági Minisztérium így készítette el, tisztelt elnök úr, a 2013. évi költségvetési törvénytervezetet. Bízunk abban, hogy az eddigi két és fél éves költségvetési eredményeket megtarthatjuk, így kikerülhetünk a jövő év közepén, júniusban a hibánkon kívüli, ámde ellenünk érvényesülő túlzott deficit eljárásból, miközben a jövő év közepére már mindannyian látni fogjuk, hogy a magyar gazdaság, szemben az eurózónával, már előrehalad egy beruházási és növekedési fordulat felé. Ezzel a 2013. éves gazdasági stabilizációt is teljesíti. Ebben a jelentős, végrehajtott és még előttünk álló fordulatban kérem a költségvetési bizottság és személy szerint elnök úr támogatását. Hiszen a bizottság és az Országgyűlés nélkül egyetlenegy lépésünket sem tudjuk, nem is tudtuk volna végrehajtani.

Kérdések, észrevételek, vélemények

ELNÖK: Mi is köszönjük miniszter úrnak az expozéját. Átadom a szót képviselőtársaimnak. Ki kíván szólni? Szekeres képviselő úr!

DR. SZEKERES IMRE (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Miniszter úr rövid tájékoztatója után két olyan kérdést szeretnék felvetni, amely választ vár a magyar gazdaságban. Kellő udvariassággal fogom ezt megtenni, nem viszonzva miniszter úr udvariatlanságát, amit itt az ülés előtt a bizottsági tagok üdvözlésénél megtett. Ennek az udvariatlanságnak döntően az az oka, hogy nagyobb szerepük van a gazdaságban szükséges lépéseknek, mint bármilyen politikai ellentétnek.

Négy tény szeretnék felsorolni, amely tökéletesen más képet fest a gazdaságról, mint amit itt elnagyoltan felvázolt a miniszter úr. Az első tény, hogy másfél éve csökken a magyar gazdaság teljesítménye. Az Európai Unióé, a környező országoké, miniszter úr állításával szemben nem csökken, hanem nő. Ha megnézzük az önök kivétéseit, 2014-re fogja elérni a magyar gazdaság a 2008-as teljesítménynél kisebb, 94 százalékos szintet.

A második tény, hogy Magyarország az egyetlen olyan ország, nemcsak a környezetünkben, hanem az Európai Unióban, ahol a beruházási ráta messze alatta marad az amortizációnak, ami azt jelenti, hogy azok az alapok, azok a bázisok, azok a lehetőségek, amelyek a beruházások révén létrejönnek, nem pótlódnak. Tehát nem csupán a kapacitások kihasználatlanságát, hanem a kapacitások csökkentését éli meg Magyarország.

Harmadik tény, hogy nincs fogyasztásnövekedés, szemben azzal, amit miniszter úr az elmúlt két és fél év során több alkalommal prognosztizált vagy jövendölt, mert nincs jövedelemnövekedés. Legalábbis a középosztállynál és a szegényebb embereknél.

A negyedik tény, hogy az állami költségvetés egyre alacsonyabb szinten fedezi az oktatási, egészségügyi és szociális kiadásokat, elég, ha csak arra a 743 milliárd forintos kiigazításra utalok, amelyet önök végrehajtottak. De szeretném megjegyezni, hogy nem tudom, miniszter úr milyen lelkiismerettel terjeszt be törvényeket az Országgyűlés elé, hogy mindeközben, a megszorítások közben, ami közben önök az egyetemi támogatást 11,1 milliárddal csökkentik az éppen most vitatott törvényben, eközben 8 milliárdot adnak olyan intézményeknek, amelyek korábban az önök által beterjesztett költségvetésben még szóba sem kerültek. Szász Jenőnek, a Nemzetstratégiai Kutatóintézetnek 1,3 milliárdot, a piarista rendnek 1,2 milliárdot, Lakiteleknek 1,5 milliárdot és így tovább. Tehát kiáltóan igaztalan és ellentmondásos mindaz, amit önök költségvetésként ideterjesztettek elének.

És, miniszter úr, az sem állja meg a helyét, amit az államadósság csökkentéséről ön mondott. Hiszen a fő kérdés az, hogy az éves adósságszolgálat milyen mértékű. 2010-ben ez 3,7 százalék volt, most 2012-ben 4,5 százalékra növekedett az éves adósságszolgálat aránya az össznemzeti termékhez képest. Joggal merül fel tehát a kérdés, és szeretném miniszter úrnak feltenni, hogy egy ilyen valóságképnél milyen intézkedéseket tart ön indokoltnak ahhoz, hogy ne az ön által dicsőségesnek tekintett 0,9 százalékos növekedés legyen Magyarországon, megismétlem, az Európai Unióban ennél magasabb van, az ön állításával szemben, és azt is megismétlem, hogy az önök korábbi költségvetési tervezete egyébként 1,6 százalékos növekedést prognosztizált.

A második kérdéskör ahhoz fűződik, ami előttünk áll 2013-ban, 2014-ben, amennyiben ez egyáltalán belátható, hiszen nagyon nehéz komolyan venni bármilyen, önök által ideterjesztett költségvetést, példa rá a 2012-es év, ahol, nyilván stílszerűen 12 alkalommal módosították a költségvetést a Magyar Országgyűlés kormánypárti képviselőivel, tehát igen nagy fenntartással lehet fogadni azt is, amiről ma majd itt és holnap szavazni fog az Országgyűlés. De igazából azt szeretném kérdezni, hogy miniszter úr, ha a valósággal szembe néz, és mondjuk egy-két hónap után tapasztalható lesz az, hogy mindaz, amit önök 2013-ra elterveztek, nem tartható, hajlandó-e valóban egy érdemi gazdasági fordulatra. Hiszen az a költségvetés, amelyet ideterjesztettek, egy rendkívül brutális megszorítást jelent, közel ezermilliárd forintot. Ezt a számot ön mondta, többször hivatkozott rá. Jóval nagyobb adóterhet jelent, mint bármi, ami korábban volt, nem csupán az adók száma, a 30 darab új adó, hanem egyes adótípusok terhelése miatt. Amiatt, hogy a költségvetésből világosan látszik, hogy Magyarország versenyképessége tovább fog romlani, és hogy ebből következően a recesszió folytatódni fog. Ha miniszter úr a kormányzati felelősséget komolyan veszi, és szembe néz ezekkel a tényekkel, akkor valóban képes-e változtatni, képes-e másképp politizálni? Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vágó képviselő úrjelentkezett. Tessék!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Itt a pénzügyi konszolidációt ön sikerként értékeli. Én úgy gondolom, hogy a műtét sikerült, a beteg meghalt. Hiszen az a mindenáron való ragaszkodás a pénzügyi konszolidációs elvárásokhoz, elhozta magával a tartalék fölélését, azon tartalék fölélését, amit a magán-nyugdíjpénztári pénzek jelentettek. Elhozta magával azt, hogy így működésképtelen állami szolgáltatási szektorral kell szembenézni 2012-2013 fordulóján, és elhozta azt is, hogy Magyarországon a gazdaság további bővülési feltételei hiányoznak. Ráadásul még az sem biztos, hogy idén ez teljesül, hiszen mondta, hogy a 2,7 százalékos hiánycél a 2012-es évben tartható, de a legutóbbi adat még úgy állt, hogy 120 százalék a hiány. Ezzel kapcsolatban vagy ön, vagy az államtitkárai azért nyugtassanak meg minket, hogy ez a 120 százalék legalább 100 százalékgig lemegy. Hiszen akkor tartható csupán.

A másik fő mondanivalóm az, hogy ezek a számok, amiket ön mond, ezek a csomagok, amiket ön most már heti rendszerességgel, jókedvű Mikulásként behoz a parlament elé, nem élik meg a következő hetet. Hiszen azok a csomagok, „you know, package”, amiket elénk hoz, nem tartják a szavatosságukat, hiszen utána, a következő héten már újabb és újabb csomagokat hoz, amelyek az előzőeket fölülírják. Úgy tűnik nekem, hogy itt a költségvetés kapcsán a tündérmeséből, amit ön megálmodott, csak a mese maradt. Hiszen mi garantálja azt, hogy a 2013-as költségvetéshez nem kell majd ugyanúgy már februárban hozzányúlni, mint ahogyan kellett a 2011-eshez és a 2012-eshez is?

Itt a kiszámíthatóság a kérdés, tisztelt miniszter úr. A kiszámíthatóság hiánya számításaink szerint mintegy 1600 milliárd forintba került az adófizetőknek. Az államadósság kamatainak emelkedésével, az által, hogy a beruházások elmaradtak, azáltal, hogy Magyarország bővli ország lett, bővli alatti ország. Ennek az árát meg kell fizetni. Csak kiegészítésképpen elmondanám, hogy itt nagyon büszke volt a GDP-arányos államadósság csökkenésére, és felsorolt három tényezőt, ami javította ezt, de szomorúan el kell mondanom, hogy a GDP egészének a csökkenése is ugyanúgy javított ezen az arányon. Ez sajnálatos tény, de így van.

A foglalkoztatásról annyit, hogy a piaci alapú foglalkoztatás nem bővült. Piaci munkahelyek nem jöttek létre. A közfoglalkoztatásban valóban évről évre egyre több forint van arra fordítva, hogy ebbe a közmunkacsapdába betelje az embereket, de érdemi foglalkoztatási hatása nincsen. A fiatalok munkaerő-piaci helyzete katasztrofális, sokkal rosszabb, mint az uniós átlag. Ehhez képest érdemi előrelépés nem történt az utóbbi esztendőben. Hivatkozik az eurózóna csökkenésére. Csak jelezném, miniszter úr, hogy Németország, a legfontosabb kereskedelmi partnerünk, miniszterelnök úr is állandóan ápolja a német gazdasági kapcsolatokat, ami nem is elvetendő, Németország növekszik. És mégsem tud minket magával húzni. Lehet, hogy nem Németországban van a hiba, hanem bennünk.

Szeretném megkérdezni miniszter urat meg államtitkár urat is. A múlt héten bejelentették, hogy az adózási rendszerben nagyobb mértékű változások már nem lesznek, az adórendszer szerkezete most már állandónak bizonyul. Remélem, nem olyan állandó lesz, mint a kőbe vésett alkotmány, hanem annál azért állandóbb. Ennek ürügyén esetleg azt a már kétszer benyújtott, és mindannyiszor a fideszes többség által lesöpört LMP-s indítványt tudnák-e támogatni, hogy évente csupán kétszer lehessen az adótörvényeken módosítani? Hiszen az adóötletelés tilalma lenne a garancia a kiszámíthatóságra, mert, mint említettem, eléggé kézzelfoghatóan jelentkezik a kiszámíthatóság hiánya nem csupán az államháztartási mindennapokban, de a magánháztartások mindennapjaiban is.

Sikerként értékelte miniszter úr az adópolitikát, amely átszerveződést hozott a gazdaságba. Ez az adópolitika, a személyi jövedelemadó-politika tekintetében a társadalomban is elég erős átszerveződést hozott magával. Konkrétan szélekre tart a társadalom azáltal, hogy a szuperbruttót, félszuperbruttót kivezették, azáltal, hogy az adójóváírást megszüntették, a középosztály mint olyan, lassan megszűnni látszik. Hiszen van egy felső réteg, amelynek kedveznek ezek az adópolitikai lépések, és vannak sok millióan azok a dolgozó szegények, akik most már nem hónapról hónapra, hanem napról napra élnek.

Mit akar tenni az adópolitika kapcsán azzal kapcsolatban, hogy látszódik a társadalom szétszakadása? Hiszen maga a pénzügy-politika, maga a költségvetési politika csak eszköz a társadalom szolgálatában, nem lehet egy mindenek felett álló cél. Ezzel mintegy keretes szerkezetben szeretném lezárni a mondanivalóm. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Következik Márton Attila képviselő úr.

MÁRTON ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter úr! Tisztelt Bizottság! Elhangzott néhány dolog itt Szekeres képviselő úr szájából, amit, úgy

gondolom, különösen itt a sajtó jelenlétében talán mindenképpen helyére kellene tenni. Hát, tisztelt Szekeres képviselő Úr! 2004 és 2010 között önök voltak kormányon, és az a túlzott deficit eljárás, ami most Magyarország ellen folyik, és ami miatt nekünk ilyen költségvetésről kell vitáznunk, az az önök gazdasági és pénzügy-politikája. Ön miniszter volt ebben a kormányban. Vajon akkor miért nem szólalt föl kormányüléseken, hogy tisztelt miniszterelnök, tisztelt kormány, legyen kedvesek olyan költségvetést készíteni, amelyben nem lépi túl a hiány a 3 százalékot. Ha jól emlékszem, 2006-ban 9 százalék fölött volt a hiány év közben. Akkor vajon ön miért nem tette ezt szóvá, tisztelt képviselő úr? Kormánytagként ott ült bent, a kormányban.

Tehát még egyszer szeretném fölidézni, a 2004 és 2010 közötti időszak pénzügyi és gazdaságpolitikája miatt vagyunk most ilyen helyzetben, hogy ilyen jellegű költségvetésről kell vitáznunk, és azt kell mindenáron megnéznünk, hogy hol lehet megfogni azokat a forintokat, amelyekkel el tudjuk kerülni, hogy a túlzott deficit eljárást folytassák és megvonjanak Magyarországtól uniós pénzeket. Tehát ez mindenképpen egy nagyon fontos dolog.

A másik. Nagyon örülök annak, hogy ön itt érzékeltette, hogyan változik Magyarország adóssághozterhe és adósságszolgálati kötelezettsége. Valóban így van. Miért is? Azért, mert önök Magyarország úgymond megmentésére akkor fölvettek egy olyan hitelt, amelynek a visszafizetési kötelezettsége most időszerű. Tehát ez egy igen komoly többletet jelent ma Magyarországnak adósságszolgálati teherként. Valóban ez egy nagyon komoly növekedés, ezermilliárd forint körüli, de talán miniszter úr ék majd pontosabb számot fognak tudni erre mondani. Ha ez most nem lenne, ez a teher nem nyomná Magyarországot, akkor lényegesen szabadabban tudnánk gazdálkodni. Akkor lehetne szó arról, hogy hogyan indítsunk újabb és újabb vállalkozásösztönzési programokat Magyarországon. Igen, ha ez a pluszterher nem lenne, lehetne egy teljesen más jellegű költségvetésről beszélni ma.

Az adókkal kapcsolatosan. Úgy gondolom, ha valamit igazán elismerésként lehet elmondani az elmúlt időszakról, az az adórendszer teljes átrendezése. Végre sikerült elérnünk Magyarországon, hogy nem a munkát terhelő jövedelmeket sújtják igazán magas adók, hanem fogyasztási jellegűek, ami egyébként minden normálisan működő gazdaságban szerintem teljesen jó közgazdaságilag, pénzügyileg. Hiszen bízzuk az emberekre, hogy mindazt a pénzt, amit megkeresnek, hogyan, milyen módon, milyen formában kívánják elkölteni, és teljesen természetes módon, aki egy magasabb színvonalú költéshez rendelkezik jövedelemmel, az egy jól felépített adórendszerben magasabb összegeket is adózik, hiszen a fogyasztása, a különböző számlái után lényegesen magasabb összeget fizet be az államkasszába.

Úgy gondolom, persze, adózni soha nem jó dolog, de ha már lehet arról beszélni, hogy egy adórendszer legalább valamelyest igazságos, arányos legyen, akkor az az adórendszer, amit itt most az elmúlt két év alatt, és amelyet önök egyáltalán nem támogattak, teszem hozzá gyorsan, egy jó, a lehetőségekhez képest és mérten egy igazságos adórendszer. És még egy nagyon-nagyon fontos dolog, amit, megint csak azt mondom, hogy itt, a sajtó nyilvánossága előtt világossá kell tenni, és el kell mondani: önök nem ezt támogatták. Önök mindenképpen azt mondták, azt támogatták, a beadott javaslatok is azt tükrözték, hogy azoktól, akik jövedelemmel rendelkeznek minél több pénzt vegyünk el. Ne a bankokat, ne a multinacionális cégeket adóztassuk, hanem adóztassuk meg Magyarország polgárait, és vonjunk el minél több pénzt a magyar emberektől. Mi erre többször nemet mondtunk, és úgy gondolom, nagyon jó úton járunk azzal, hogy az adórendszert struktúrájában ilyen módon átalakítottuk, mert ez hosszabb távon is ösztönzi majd a nagyobb teljesítményt, nagyobb jövedelemszerzést.

A másik, amiről egy szó sem esett, és úgy gondolom, ha már a nemzetgazdasági miniszter meghallgatásánál tartunk, mindenképpen el kell mondani az adórendszer kapcsán. Hát, tisztelt képviselőtársaim, önök nem támogatták azt az adórendszer-változást sem, amely jövőre a magyar vállalkozásokat, a 600-650 ezer magyar vállalkozást alapvetően érinti és

segíti, a foglalkoztatást, a jelenleg foglalkoztatottak megtartását és a jövőbeni foglalkoztatás erősítését fogja szolgálni az a két adórendszerbeli változás, amely a kisadózó vállalkozások adója, illetve az 500 millió forint alatti bevétellel rendelkező vállalkozások adója. Ilyen adórendszer még nem volt Magyarországon. Ha valami a foglalkoztatásra ösztönöz, a jelenlegi foglalkoztatottak megtartására ösztönöz, a vállalkozások fejlesztésére ösztönöz, akkor, úgy gondolom, ez az az adórendszerbeli változás, amely, mondhatom azt, hogy korszakos a magyar gazdaságban.

Valóban, a legnehezebb körülmények között, a legnehezebb pénzügyi körülmények között kell ezt az adót bevezetni, de pontosan ezért, és maximálisan egyetértek miniszter úrral, ezt az adórendszert így, ilyen formában minél hosszabb ideig meg kell tartani. Abban egyetértünk, hogy az adórendszer biztonsága és stabilitása adja meg a vállalkozásoknak a tervezhetőséget és befektetés biztonságát. Tehát reméljük, hogy nem kell majd ehhez az adórendszerhez a későbbiekben sem hozzányúlni, ez az adórendszer fönmaradhat, mert ha ezt így fön fogjuk tudni tartani, akkor az Magyarországon egy nagyon komoly foglalkoztatási lehetőséget biztosít, és nagyon komoly vállalkozásfejlesztést biztosít.

Úgyhogy azt tudom mondani, hogy az elfogadott, az eddig már elfogadott, az adótörvényeket érintő változások, változtatások hosszú távon eredményesek és sikeresek lesznek meggyőződésem szerint. És tisztelt képviselőtársaim, ha most csak egy olyan eladósodottsági helyzetben lennék, mint kormányváltáskor, amikor 52-55 százalék körül volt az államadósság, akkor most itt kényelmesen hátradőlénk a székekben, és arról beszélénk, hogy hány száz- vagy hány ezermilliárd forint lenne a költségvetésben, amit Magyarországon vállalkozásfejlesztésre, teljes önkormányzati konszolidációra lehetne fordítani. De az a helyzet, hogy 2004 és 2010 között önök kormányoztak és azt érték el, hogy túlzott deficit eljárás folyik Magyarország ellen.

Sajnos nem tehetjük meg azt, amit az Európai Unió egyébként számtalan tagországa megtesz, hogy bőven 3 százalék fölötti hiánycéllal tervezi a költségvetését, és az ott meglévő szabad forrásokat belső gazdaságfejlesztésre, szerkezetátalakításra fordítja. Ezt azért nem tehetjük meg, mert az időben önök kormányoztak, és ez lett a kormányzásuk eredménye, hogy most egy válságkezelés mellett önök kérnek számon rajtunk gazdasági növekedési pályára állítást. Hát hogy van ez, tisztelt képviselőtársaim? Két miniszter ül ott jelen pillanatban, az önök sorában. Hát tisztelt képviselőurak, egymásnak tegyék már föl ezt a kérdést, amit most itt föl tettem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Nem tiszttem ebből a székből bármelyik képviselőtársam megszólalását minősíteni, azonban annyi megjegyzést hadd tegyék Márton képviselőtársamnak, hogy nem az előző kormány miniszterei számolnak be, hanem a kurrens nemzetgazdasági tárca vezetője. A további vitához orientációképpen szeretném ezt mindannyiunk számára elmondani. Puch László képviselő úr következik.

PUCH LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Azt gondolom, hogy a mese folytatódik, és Márton Attila lelkesedésére egy pár tényt hadd mondjak. Amikor nem a magyar emberektől szedjük be az adót, hanem majd valaki mástól, akkor, a költségvetést meg kell nézni, az adóbevételek minden soron nőnek. Tehát nincs ebben semmi probléma, csak közben ingatlanadó lett, vagyonadó lett és bizonyos adóátrendezésekben... *(Közbeszólnak a fideszes képviselők.)* Képviselő úr, nyugodtan meg kell nézni, hogy az önkormányzatok hogyan vetik ki a helyi adókat a lakásokra. *(Babák Mihály: Milyen vagyonadó?)* Értem én, hogy másnak hívják, képviselő urak. *(Nagy zaj.)* Én is meghallgattam nagyon tisztességgel önöket. Másnak hívják. Az ingatlanokra kivetett adó és a vagyonadó akár a közműveknél, akár máshol, az tipikus vagyonadó. Ezzel semmi gond nincs

akkor, ha igaz, hogy ez egyébként nem jelenik meg az inflációban, és nem jelenik meg a további lakossági terhekben.

Képviselő Urak! Az, hogy megszűnik az ingyenes felsőoktatás Magyarországon, legyenek szívesek, ezt gondolják végig, mielőtt... Márton Attila azt mondta, és ez közgazdasági nonszensz, hogy az az adórendszer, amit most kis- és középvállalkozások számára bevezetnek, bár nem tudom, hol van 500 milliárd kisvállalkozói körben, óriási foglalkoztatásbővítést fog jelenteni. Szeretném képviselő urak figyelmét felhívni, hogy általában a piaci pozíciók és a gazdasági növekedés hoz foglalkoztatásbővítést, nem az adórendszer. Lehetne persze szabályozással is foglalkoztatást bővíteni, ha azt mondjuk, hogy bizonyos gépeket kitiltunk a termelésből, és azt élőmunkával kell pótolni. De minden más esetben csak akkor van növekedés, ha a piac maga nő. És ma azt látom, hogy a versenyszférában nem nő sem a foglalkoztatás, sem a piac.

Miniszter úr, ha ön mégis úgy dönt, hogy itt a nagy növekedés és az ön által fölvezetett mese nem valósul meg, akkor el kéne gondolkodnia. A képviselő urak itt szemben mosolyognak, de mi már 2010-ben hallottuk ezt, hogy a végén vagyunk, jön a csodavilág, hallottuk 2011-ben, hallottuk a 2012-es költségvetés vitájában, és most halljuk 2013-ra. Úgy gondolom, érdemes volna végiggondolni, hogy miért nem valósul meg egyetlen olyan sarokpont sem, ami gyakorlatilag ezekben a tervekben szerepel, kivéve azt, hogy be tudják tartani a költségvetési hiányt. De hogyan és milyen áron? Ez körülbelül mindannyian tudjuk. Azokkal a zárolásokkal, év végi visszatartásokkal. Persze, ez máskor is így volt, ezt egy percig nem vitatom, csak akkor érdemes ezt végiggondolni.

Talán arra kéne miniszter úrnak választ adni, hogy miért nincs hitelezés Magyarországon. Ugyanis a valóban egy növekedési fázist jelentene a magyar gazdaságban, ha a hitelezés újraindulna. Az valóban foglalkoztatásbővítést tudna hozni. Talán arra is érdemes lenne választ adni ebben a vitában, hogy itt persze nagyon nagy az eladósodás, és 2002 és 2010 között x százalékkal megnőtt az adósságállomány, de azért nominálértékben beszéljünk arról, hogy ebben a két évben is ezermilliárddal nőtt az adósságállomány úgy, hogy egyébként a magánnyugdíjpénztár el lett vive, amiről itt miniszter úr büszkén nyilatkozott.

Tehát azt gondolom, hogy amikor majd 3-5 év múlva visszatekintünk erre az időszakra, érdekes módon itt is nőtt az adósságállomány. Talán ezt is érdemes végiggondolni, hogy akkor most miért nem csökken a GDP arányában. Amikor Márton Attila itt egy-két milliárd eurós ilyen-olyan forrásról, pénzfelhasználásról beszél, akkor engedjen meg egy mondatot. Miért kellett a MOL-részvényt megvenni? És talán meg kellene kérdezni, hogy az értéke ma hol tart. Próbáljuk piacra vinni! Mekkora veszteségei vannak ebben a magyar költségvetésnek? És annak a hitelnek a kamatait ki fizeti, amiből ennek a részvénynek a megvásárlása megtörtént? Úgy tudom, hogy további államosításokra készül a kormány és a kormányzó többség, ami természetesen az önök felelőssége. De ezeket mind-mind kötvénykibocsátással, hitelfelvétellel és a kamatok növekedésével lehet majd biztosítani.

Szekeres úr azt mondta, hogy ennyiben nőtt az adósságszolgálat, ebben benne van az is, hogy mennyivel nőttek a kamatok, amióta önök kormányoznak, mennyivel nőtt az ország kockázati felára. Ha azt mondják, hogy ez nem nőtt, ezt elhiszem önöknek, csak a tények kicsit mást mutatnak. Lehet ebben, úgy látom, nagyon sok mindenről beszélni. Miniszter úr, ha elmondaná, hogy az inflációt hogyan képzelel el a következő időszakban. Mert úgy gondolom, hogy az, amit ön mond, nagyon sok esetben valahol a végén majd az árakban fog megjelenni. Nemcsak az adórendszeren keresztül, hanem abban, ami ma a magyar gazdaságban történik, hogy az átlagos infláció folyamatosan nő.

Még egy kérdést engedjen meg a végén. Az energiaárban az ön miniszterelnök bejelentette, hogy 10 százalékkal csökken. Ennek mindenki örül, és azt gondolom, hogy további ilyen bejelentéseket is szívesen venne a magyar lakosság. Szeretném azt megkérdezni,

hogy ez a teherelosztás hogyan fog történni. Van szereplője ennek a piacnak, van a termelő, az elosztó, a tározó és természetesen a közüzemi szolgáltató. Ezek között ezt valamilyen módon tehermegosztásban meg kell jeleníteni. Önök ezt hogyan képzelik el, hogyan fogják megjeleníteni. És természetesen azt is gondolom, hogy amikor ezt megtette, akkor átvezette ön az áfabevételeken az árcsökkenést, csak hogy a benyújtott csomag komolyságát érzékeltessem. Hiszen további áfanövekedések vannak a benyújtott csomagban. Ez biztosan azért van, mert a pénztárgépeket bekötjük majd az APEH-hez, és ezt meg lehet magyarázni. De van egy tény. Ha az energiaárak csökkennek, annak áfavonzata elég komoly tételnek tűnik a magyar költségvetésben. Talán érdemes lett volna ebben a csomagban ezt megjeleníteni, ha már bejelentettük.

Szeretném, miniszter úr, ha konkrét választ adna, miből lesz növekedés és hitelezés Magyarországon. Ez egy aránylag konkrét kérdés, konkrét válasz adható rá. Milyen a tehermegosztás az energiaárban, és amikor Márton Attila azt mondja, hogy minden forintot meg kell fogni, Szekeres úr felsorolta, hogy amit a költségvetésben kivettek a felsőoktatásból, annál több, amit szétszórta olyan intézményeknek, Szász Jenőnek, ami eddig soha nem volt, és valószínűleg soha nem is fogja megjeleníteni a magyar érdekeket. De ezen nem érdemes vitatkozni, mert ez az önök érzelmi kérdése, nem racionális kérdés ezeknek a forrásoknak a felhasználása. Erre nem is kérek választ, hogy ezt miért teszik, csak arra, hogy hol van a forintmegfogás és a forintkiengedés. Ebben a vitában érdemes lenne egyszer ezt is végiggondolni. Köszönöm szépen, miniszter úr, és köszönöm szépen, elnök úr, a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Dancsó képviselő úr kért szót.

DR. DANCSÓ JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért van némi diszkrét bája annak, hogy a szocialista képviselőtársak ennyire vehemensen kérik számon a kormányt bizonyos cselekedetek miatt. Ahogy Márton Attila képviselőtársam is utalt rá, nagyon kíváncsi lennék arra, hogy mondjuk Szekeres képviselő úr, Veres képviselő úr hogyan és mi módon tiltakozott kormányaik döntései és tevékenysége ellen, ami az államadósság drasztikus növekedését eredményezte, illetve olyan intézkedések ellen, amelyek révén a magyar lakosság soha nem látott mértékben eladósodottságba süllyedt. Jó lenne akár jegyzőkönyveket is látni erről, hogy hogyan emelték fel a szavukat éveken keresztül ezen intézkedések ellen.

Egy másik aspektusát szeretném megvilágítani a gazdaságpolitikának. Egyrészt nem lehet szó nélkül elmenni amellett, amit Puch képviselő úr mondott a helyi adóztatás vonatkozásában. Ingtatlanadóról beszélt. Képviselő úr, tessék elolvasni a helyi adóról szóló törvényt, én nem találok benne olyan passzust, ami az ingatlanadóra vonatkozik. Önök valóban szerettek volna ingatlanadót bevezetni, tudjuk jól, de akkor legalább olvassa el a most hatályos helyi adóról szóló törvényt. Két eleme változott a helyi adóról szóló törvénynek a mostani módosítások során, egyrészt a közműadóra, másrészt pedig az iparüzési adó számítására vonatkozó szabályozás. Akárhogy olvassuk, jobbról-balról, fölülről lefelé, ingatlanadóról nem olvashat a helyi adók rendszerében. Úgy gondolom, ez napnál világosabb.

Az adósságállomány vonatkozásában hogyan alakult az országkockázati felár? Azt gondolom, képviselő úr, hogy az elmúlt időszakban volt magas is, alacsony is, viszonylag alacsony. Most az alacsonyabb kategóriába tartozik. Jelentősen csökkent az országkockázati felár az elmúlt időszakban. Ha ez önt nem győzi meg, akkor talán a legutóbbi információ meggyőzi, hogy ilyen mértékű állampapír-állomány külföldiek kezében még sosem volt. Tehát nemcsak a magyar lakosság bízik a magyar államban, a költségvetés tarthatóságában és működésében, hanem a külföldi befektetők is. Hiszen különben nem vásárolnák a magyar állampapírokat.

Az már egy másik kérdés, ha már a magyar állampapírok vonatkozásában és általában szóba került a növekedés elégtelen volta, hogy milyen felelőssége és milyen tevékenysége volt a Nemzeti Banknak abban, hogy mondjuk a magyar növekedés így alakult, és ehhez hogyan járul hozzá a relatíve magas jegybanki alapkamat. Ezt csak azért merem fölhozni, mert emlékszem, még az előző ciklusban volt közöttünk egy konszenzus abban a vonatkozásban, hogy rendkívül magas a jegybanki alapkamat. A növekedés egyik fő gátja az, hogy magas volt, 7 százalék, most éppen 6 százalék a jegybanki alapkamat. Összehasonlítva ezt olyan országok jegybanki alapkamatával, amelyek növekedésben egy picit erősebbek, mint mi, ott 0 százalék körüli jegybanki alapkamatokról olvashatunk.

Ezek után fölmerül a kérdés, kár, hogy Vágó képviselő úr elmondta, amit elmondott, és szokásához híven elment, hogy mondjuk a jegybank ilyen monetáris politikája mekkora károkat okozott az országnak. Mekkora veszteséget, növekedési veszteséget okozott az, hogy hosszú-hosszú éveken keresztül rendkívül magasán tartották, és talán relatíve még most is magasán van a jegybanki alapkamat? Ez hány száz- és ezermilliárdot vont ki az országból? Ez mit eredményezett a hitelezésben abban a vonatkozásban, hogy a kereskedelmi bankoknak érdemes volt jegybanki betétben tartani a pénzüket, semmint némi kockázatot vállalni és a magyar gazdaságba kihelyezni? Ezáltal mekkora növekedési veszteség származott abból, hogy Magyarországon az volt a legjobb befektetés, ha a jegybanknál elhelyezték kéthetes betétben ezeket a pénzeket. Erre, úgy gondolom, mindenképpen választ kell keresnünk, mert így kerek a történet. És még egyszer mondom, Vágó Gábor üres helyének, mert ő már nem kíváncsi a továbbiakra, hogy talán így kellene ezt komplexen megnézni, hogy összességében ki és mekkora veszteséget okozott Magyarországnak az elmúlt egy-két évben.

És az államadósság vonatkozásában még egy mondat talán. Azért akárhogy csűrjük-csavarjuk a dolgot, azt látjuk, hogy 2010-ig jelentősen és drasztikusan emelkedett az államadósság mértéke, még úgy is, hogy volt gazdasági növekedés, pozitív tartományban, a GDP arányához mérten. Azért úgy gondolom, hogy ez lényeges különbség. Most 74 százalék, ki hogyan számítja, de körülbelül itt fog zárni reményeink szerint az államadósság mértéke. Úgy, hogy ezen belül, ha minden jól megy, 2012 végéig, illetve 2013 első félévéig jelentős mértékű adósságkonszolidáció fog bekövetkezni az önkormányzati szférában. Azt hiszem, ez egy látványos trendforduló, még úgy is, hogy a gazdasági növekedés valóban negatív tartományban van, 1,5 százalékos volt a csökkenése az elmúlt negyedévben. De még így is sikerült ezt elérni.

Tehát úgy gondolom, valóban egy furcsa helyzet van ma Magyarországon, míg a monetáris politika rendkívül magas kamatszintet tart fenn, ami alapvetően ellene hat a gazdasági növekedésnek, ami látszik is a számokból. Ennek ellenére a fiskális politika témakörébe tartozó kérdések, államadósság, adózás, jelentős és komoly sikereket és eredményeket tudott elérni az elmúlt két évben.

Összességében nyilván nem lehetünk elégedettek, hiszen olyan gazdasági válsággal terhelt környezetben kell dolgozni, ami minden országot jelentős megpróbáltatásoknak tesz ki, de ha higgadtan és a tényeket tisztelve közelítünk a magyar gazdaság teljesítményéhez, akkor előrébb jutunk, és nem bizonyos dolgokat kiragadva, nem elfelejtve az elmúlt időszak hibáit, értékeljük és kérjük számon a mai gazdaságpolitika irányítóit. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Veres képviselő úr következik.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Miután itt ketten is érintettek bizonyos kérdéseket, azt gondolom, érdemes nagyon röviden néhány reagálást tenni. Konkrét számokat szeretnék olvasni az egy órával ezelőtt tárgyalt előterjesztésből. Az első számsor úgy szól, hogy az adósságszolgálat

kapcsolatos bevételek és kiadások összegét a mai első napirendként tárgyalt indítványban a kormánytöbbség 1240 milliárdról 1252 milliárdra emelte. Az eredetileg itt lévő fő számban tehát 1240 milliárd volt, amit 1250 milliárdra emelt a kormánytöbbség. Ez az adósságszolgálatról szól. Ez csak azért érdekes, mert ez az a tétel, ami az éves költségvetésben költségvetési teherként megjelenik az után a fennálló adósság után, ami után kamatfizetési kötelezettség jelenik meg. Magyarul még az utolsó pillanatban is inkább növelni sikerült egy picit, semmint csökkenteni. Csak ezt akartam ezzel érzékelteni.

A másik pedig, hogy milyen szinten sikerül ez a bizonyos adósságfinanszírozás. Az annak idején önök által nem szeretett, átkozott és mindenfajta valótlanossággal illetett IMF- és európai uniós kölcsön mintegy 3,3-3,4 százalékpontos kamattal kamatozik mind a mai napig. *(Babák Mihály: Ezt vissza kell fizetni.)* Mindent vissza kell fizetni, Misi, nincs olyan, amit ne kellene visszafizetni. Maradjunk ennyiben. Tehát 3,5 százalékkal kamatozik mind a mai napig. Eközben az állam szabad piacon történő államkötvény kibocsátásának hozamszintje 7 százalék fölötti. Én nem azt mondom, hogy nem kell a szabad piacon kötvényt kibocsátani, kell kibocsátani. Az egy érték volt, amikor Magyarország először tudott a szabad piacon kötvényt kibocsátani annak idején is, illetve 2010-ben is. Ezért azt gondolom, nagyon fontos körülmény, hogy ilyen jellegű kibocsátásokra sor kerül. De a tényeket ne feledjük el! Nevezetesen azt, hogy a finanszírozás költsége, kamatköltsége az egyik esetben ennyi, a másik esetben pedig annyi.

Hogy miért annyi, erről érdemes megint beszélni. Valószínűleg azért annyi, mert Magyarországgal szemben, noha tény és való, amit Dancsó képviselő úr mondott, hogy volt már magas, és ma alacsony az a bizonyos CDS felár, a bizalom szintje változott, a bizalom szintjétől függ az, hogy milyen szinten hajlandók finanszírozni Magyarországot, milyen kamatszinten hajlandók Magyarországot finanszírozni mind a külföldi, mind a belföldi befektetők. Ma ez a szint a valóságos szint, de ennek volt 10 százalékot elérő szintje is ebben a bizonyos két és fél évben, amiről most beszélünk. Ugyanakkor azt tudni kell mindenkinek, hogy a 10 százalék körüli szinten ki bocsátott papír kamata ma is 10 százalék. Nehogy félreértés legyen, ha akkor annyiért voltak hajlandók jegyezni a magyar adósságot, akkor annak lejártáig kell fizetni azt a magas kamatszintet. Ez nyilvánvalóan beépül ebbe az értékbe, ami 1252 milliárd forinttal szerepel a költségvetésben.

Amikor itt kormánypárti képviselők a korábbi időszakról beszélnek, akkor azt tudom mondani, hogy örültem volna annak, ha az önök részéről is pozitív megjegyzések, támogató vélemények, netán ezt szolgáló indítványok is születnek a parlamentben, amikor a költségvetési hiány csökkentésére vonatkozóan az akkori kormány tett intézkedéseket, kezdeményezéseket. Önök ezzel szemben egy úgynevezett szociális népszavazást szerveztek. *(Babák Mihály: Nem is akartátok.)* Misi, ne mondd azt, hogy nem is akarta a kormány, akarta a kormány, tette is a maga módján. *(Babák Mihály ismét közbeszól.)* Elnök úr, legyen szíves, adjon szót Babák úrnak, ha ő akar beszélni.

ELNÖK: Ő fog következni. Tessék parancsolni!

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm. Lehetőleg addig, amíg én beszélek, ne beszéljen. Akkor önök nem tettek egyetlenegy támogató lépést sem annak érdekében, hogy ez a bizonyos hiánycsökkentés nagyobb mértékben bekövetkezzen, mint amilyen mértékben bekövetkezett. Csak zárójelesen jegyzem meg, hogy 2008 végére 4 százalék alatti hiány volt Magyarországon. Azért tartom ezt fontosnak megjegyezni, mert meggyőződésem szerint az érték, amiről itt most miniszter úr beszélt, nevezetesen, hogy az államháztartási hiány csökkentése ilyen mértékben sikerült. Azon van vita közöttünk, hogy ennek az egyszeri intézkedései a magán-nyugdíjpénztári pénzek felhasználása helyes módszer volt-e vagy sem. Ugyanakkor ez egy tagadhatatlan érték, és ezt nem is akarom elvitatni itt, a hozzászólásban

sem. A 3 százalék alatti hiányt az Európai Unió elfogadta, most azt ne vitassuk, hogy a jó vagy nem jó szabályrendszeréhez történő alkalmazkodásként. Magyarországnak ezt teljesítenie kell.

Úgy gondolom, ugyanakkor rendkívül fontos, hogy az önök által most rendkívüli mértékben feldicsért adórendszernek azt a hatását se felejtsek el, amely sajnos ebben az alacsony beruházási rátában és a nem megfelelő foglalkoztatási szintben érzékelhető. Hiszen mi is történik Magyarországon? Olyan ágazatokat, olyan gazdasági szervezeteket sújtanak különadókkal, amelyek jelentős mértékben hozzájárultak Magyarországon a beruházásaikkal a gazdasági növekedés megalapozásához, ezen gazdasági szervezetek bizonyos köre a foglalkoztatás bővítéséhez is. Amikortól ezek a gazdasági szervezetek ezeket a különadókat kénytelenek fizetni, értelemszerűen visszaesnek a beruházások, és visszaesik a szerepük a foglalkoztatás bővítésében is. Az igazi probléma tehát ma az, hogy annak idején, amikor mi vitatkoztunk, szemben azzal, amit Márton Attila mond, ilyen nem hangzott el MSZP-s hozzászólótól a parlamentben, mi azt mondtuk, hogy az a veszély áll fenn az ezen ágazatokra kivetett különadókkal, hogy egyrészt csökkenni fog ezen ágazatokban a beruházás, másrészt a foglalkoztatási hatása is már középtávon érzékelhető lesz. Úgy gondolom, ez máris érzékelhető, látható ezen ágazatok alacsony beruházásainak hatása az egész országban. Ez nyilvánvalóan egy év alatt nem tud megváltozni.

Az igazi nehézsége ennek az, hogy több év kell ahhoz, hogy a beruházási kedv visszatérjen és a magasabb foglalkoztatás is. Az egy tévedés, a mi tévedésünk is volt annak idején, hogy azt gondoltuk, akár járulékcsoökkentéssel, akár a járulék teljes elengedésével, akár adócsökkentéssel növelni lehet a foglalkoztatást. Csak emlékeztetnék mindenkit, hogy akkor volt két olyan év, amikor teljes mértékben átvállaltuk az 5 fő alatti foglalkoztatóknál a létszám bővítésének tb-járukerterhét. Ez összességében Magyarországon kevesebb, mint 170 vállalkozás vette akkor igénybe. Kevesebb, mint 170 vállalkozás. Éppen ezért, amit Puch úr mondott az imént, hogy nem az adóteher és nem a járulékteher határozta meg a foglalkoztatotti létszámot a vállalkozásoknál, hanem a cégek piaci helyzete. Ebből a szempontból igazán problémás az, hogy jobb piaci helyzetről viszont egyáltalán nem beszélhetünk, mint ahogyan sajnos jobb finanszírozási helyzetről sem beszélhetünk.

Hiszen itt most nem hangzott el sem miniszter úrtól, sem mástól, hogy nem a válság idején vontak ki Magyarországról tőkét az itt lévő pénzüzetek, hanem az elmúlt másfél évben. A válság időszakában utánapótolták azt a pénzt, amit adott esetben elveszítettek a cégek a rossz hitelekkel. Egy nagyon jelentős kötelezettséget vállaltak annak idején a pénzüzetek, amelyek Magyarországon leánycégeiket működtetik a források pótlásával. Sajnos, ma az nagyon komoly gondja Magyarországnak, hogy ezen cégek, döntően azért, mert olyan a szabályozás, amilyen, és én most nem akarom ennek egyes elemeit külön minősíteni, nem folytattak érdemi hitelezést, visszafogják hitelezési tevékenységüket, és a magyar vállalkozásoknak ez a forrás rendkívüli mértékben hiányzik.

Akkor utoljára már csak két dolog. Volt véleményazonosság közöttünk abban, hogy a jegybanki alapkamat változása hogyan és mint hat a gazdasági növekedésre, ma is van ilyenfajta véleményazonosság közöttünk. Ugyanakkor nem gondolom, hogy szabad lenne az elmúlt időszakban követett gyakorlatot tartósan folytatni egy országban, hiszen az a hiteltelenség egyik forrása lesz. Nevezetesen, hogy ilyen 4:3-as szavazati arányokkal történik a jegybanki alapkamat csökkentése tartósan, immáron következetesen. Lehet ezt mondani, hiszen immáron négy alkalommal egymást követően bekövetkezett ez. Ennek komoly veszélye lehet az országgal szembeni bizalom szintjére.

És az utolsó momentum. Miniszter úr nem szólt az inflációról, nyilvánvalóan tudatosan. Én magam úgy gondolom, hogy a kormánypárti képviselők által feldicsért adóintézkedéseknek nagyon jelentős szerepük van abban, hogy Magyarország Európa-rekorder inflációban. Ezt gondolom az egyik megjelenési formájaként az adórendszerben

bekövetkezett változásoknak, amit semmiképpen nem lehet pozitívnak tekinteni mind a mai napig. És végezetül megint egy számsort szeretnék idézni. Az imént elfogadott költségvetési törvényjavaslatban az szerepel a sokféleképpen érintett általános forgalmi adó soron, hogy noha be van jelente a Puch László által mondott 10 százalékos energiaár-csökkentés, ennek ellenére az általános forgalmi adóban mintegy 2 milliárd 230 millióval növelt érték szerepel immáron a végső számként beírt 2953 milliárd forintos értéknél. Biztos megvan ennek is a magyarázata. Elénk nem tárták ezt a magyarázatot, de azt tudom csak mondani, hogy ha egyszer egy ilyen mértékű árcsökkentés van, akkor annak biztosan van áfahatása is. Hiszen nem tudja másként megvalósítani senki sem, hogy ne legyen ennek áfahatása. Ezért úgy gondolom, az is tanulságos, hogy a mostani javaslatban erre vonatkozóan nem az áfabevétel-csökkenés van keresztül vezetve, hanem növekedés. Már csak azért, hogy a következetességről legyen szó.

Egyébként szívesen belemegyek a mi kormányzati időszakunkat érintő mindenfajta vitába. Ezt lefolytatta ez a bizottság már vizsgálóbizottságban és minden más módon, de nem látom értelmét őszintén szólva, mert az ott elhangzott érvek láthatóan nem kerültek meghallgatásra vagy befogadásra senki által. Én ma nem tartom ezt indokoltnak őszintén szólva, egyetértve elnök úrral, itt most aktív, hivatalban lévő miniszter meghallgatásáról van szó, ezzel érdemes foglalkozni. Éppen ezért annak a gazdaságpolitikának a következményeivel érdemes foglalkozni, amit önök büszkén hirdetnek, azonban ennek van bizonyos esetekben olyan negatív hatása, amivel érdeme szembe nézni. Még egyszer mondom, a hiánycsökkentés önmagában nagyon fontos érték, ugyanakkor van néhány olyan fontos makrogazdasági mutató, amely kifejezetten rosszul alakul, és a következő években Magyarországnak nehezzé fogja tenni mind a növekedésben, mind a foglalkoztatásban, mind pedig az infláció területén. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Babák képviselő úr kért szót.

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Az az igazság, hogy nem tudtam meghallgatni miniszter úr prezentációját, mert a 2007. évi II. törvény módosítása kapcsán az alkotmányügyi bizottságban volt elfoglaltságom, de egyébként kormánypárti képviselőként azt kell mondanom, miniszter úr, hogy nem irigylem önt sem, az államtitkár urakat sem, sőt, a kormányt sem, és magunkat sem. Tudják, már csak azért sem, mert az az igazság, hogy amikor tűz van, akkor a tüzet kell oltani, mégpedig olyan körülmények között, mint most is, hogy a tűzgyújtók, a gyújtogatók kiabálnak a legjobban, és kezdik szidni a tűzoltót, hogy milyen idétlen. Pedig ők az okai, hiszen ők gyújtották a tüzet.

Szeretném elmondani, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy ezt a tűz sem a világban, sőt, Magyarországon sem lett eloltva. Önnek, miniszter úr, államtitkár urak, a tüzet kell eloltaniuk, mégpedig úgy, hogy lehetőleg megmaradjunk, és minél több értékünk megmaradjon ebben az országban. Hiszen szeretnénk élni, és úgy gondolom, ennek érdekében fontos minél gyorsabban kezelni a tüzeket. Ilyenkor szakadékról, kátyúkról, sok egyéb másról szoktak beszélni, de azt szeretném mondani, hogy Európában mindenki tapasztalja, hogy a tűz még nem aludt el, még parázslík.

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim! Még parázslík, és ha ilyen hétköznapi, triviális példával kell előállnom, akkor el kell mondanom, hogy ott van még Magyarország adósságállománya, adósságszolgálat, a világgazdaság helyzete és sok egyéb más probléma, ami fojtogat minket, sőt, egy elavult államapparátus, egy diszfunkcionális elosztó rendszer, és jelenlegi kurzus.

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim! Lehet szidni a kormányt, lehet szidni a kormánypártiakat a rengeteg törvényért, hiszen a jó szándék mellett is biztosan a nagyon sok

munkában, még a tűzoltó munkában is előfordulnak hibák. A mi munkálkodásunkban is. De azért mégis csak borzasztó, hogy a gyújtogató kiabál a legjobban, és olyan nemzetközi sajtót szerez magának, amellyel nagyon sok kárt okoz nekünk.

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim! El szeretném mondani, hogy nagyon sok fontos kérdést emlegetett imént Veres képviselő úr, mert nem arról szól a vita sok esetben a parlamentben sem, hogy mit javasolnak, mi lenne helyesebb, hanem csak frázisokat pufogatnak. Veres miniszter úr, úgy gondolom, hogy a piaci helyzet javítása érdekében nagyon fontos lenne sok parlamenti képviselő tapasztalatát, bölcsességét összevetni, megbeszélni. A gazdasági növekedés elérése érdekében jó lenne a tapasztalatokat, a szakmát és minden más lehetőséget figyelembe venni. Nagyon fontos dolgot mondott az infláció tekintetében. Ez évek óta szintén fojtogatja az országot. Ezek olyan gazdasági, pénzügyi kérdések, amelyekről lehetne és kellene beszélni. Csak nem kiabálni kellene és acsarkodni, hanem okos, értelmes javaslatokkal kéne előállni. Lehet Matolcsy urat szidni, de mondják meg, hogy mennyivel lesz jobb ettől önöknek! Semmivel sem. De az országnak lehet, hogy rosszabb, ha összevissza beszélnek minden butaságot.

Annak érdekében, hogy megértessem magam, tisztázzuk a státust. Én nem szeretek visszamutogatni, de kénytelen vagyok, amikor önök sok mindenben a múltat emlegetik. Nézzük meg, hogy mekkora munkanélküliség volt 2010-ben, és még most is tart. Ebben azért még átütő sikereket nem sikerült elérnünk, de nyilvánvaló az oka, hogy miért nem: a devizahitel-károsultak tömege él Magyarországon, és nemcsak a lakosság, az önkormányzatok, amelyeket önök tettek lehetetlenné az eladósodottsággal és a gazdasági szereplők eladósodottsága. Ennek következtében a magyar gazdaság leépült. Persze, ezt nem szeretném Veres úrnak vagy a gazdasági miniszternek a nyakába varrni, mert Európában is eléggé leépült, sőt, mi több, talán hallották, hogy Kínának is gondjai támadtak a GDP-növekedést illetően.

Aztán túladóztatott a magyar gazdaság. Miniszter úr, önök igazából mindent úgy lefejték, hogy már lassan elapadt a teje is az adóikkal annak idején. Emlékezzenek vissza, mindjárt el fogom mondani. Tudják, mi a legnagyobb baj? Az elmúlt 8 év morális vesztesége, a munka becsületének leépítése. És ezek már nemcsak morális kérdések, hanem kőkemény gazdasági kérdések, hiszen a jövőnk is attól függ, hogy egyáltalán komolyan veszik-e a magyarok, hogy dolgozni kell, mert abból tudunk megélni. Nem ezt sugallták 8 éven keresztül. Aztán, tudják, itt van a túlzott deficit eljárás. Azért mégis csak borzasztó, hogy 2004 óta túlzott deficit eljárás alatt van az ország, és ennek akkora a veszélye, mert elég hosszú időn keresztül tart, és ebből Matolcsy úrnak kell kilépnie meg az Orbán-kormány. Hiszen rengeteg pénz múlik ezen, és ha úgy döntenek, akkor ezeket a strukturális alapokat nem kapjuk meg. Ez óriási kár, iszonyú bajaink vannak, és tetézzük még azzal, hogy korábban eladósodtunk, nem tartottuk be az adósságszabályokat, a költségvetési hiány szabályait.

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ebben is kármentés folyik. Azért kell ragaszkodnunk a 3 százalék alatti költségvetési hiányhoz, és ez persze konfliktusokkal jár, mert rengeteg nemtetszést eredményez, ha valahová nem annyit, hanem kevesebbet adunk, hiszen nem lehet több az éves költségvetési hiány 3 százaléknál, mert különben rengeteg pénzt veszítünk. Ugyanis az ország érdeke az, hogy a hiánycélt tartani tudja. Akkor azért elmondom önöknek, hogy az adósságteher, amit sikerült megduplázniuk 8 év alatt, az államadósság éves kamatterhe az egész egészségügyi költségvetésnél több.

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ezt önök jól megplankolták. Iszonyú a költsége, ezért van kevesebb az egészségügyre. Gondoljanak bele, hogy ha ez a kamatterhe, annak a pénznek ára az egészségügyre fordíthatna, amit elkótyavetyéltek, és nem a bankoknál, a hitelezőknél realizálódna, milyen egészségügy lenne ma Magyarországon. Úgyhogy ezzel a felelősséggel gondolkozzanak!

Úgy gondolom, ha meg is világosodtak 8 év után, ami elképzelhető, próbálják meg a hitelességüket azzal alátámasztani, hogy önök helyes és okos javaslatokat tesznek. Nem azzal, hogy szekálják a kormányt, bár tiszte szerint az ellenzéknek az a dolga, hogy mindenben hibát találjon, és nem baj, ha ezzel foglalkoznak, de azt a tüzet kell eloltani, amit önök keletkeztettek nagy többségében. És ez a tűz még nincs eloltva. Úgyhogy, kedves tűzgyújtogató Puch képviselőtársam, tessék figyelni! Miért kellett megvenni a MOL-t? Mondja meg ön, hogy miért adták el? Kérdezze meg az ön mellett ülő miniszter úrtól! Miért adták el Londonban? Szükség volt rá? Stratégiai ágazat.

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim! Addig a vételre fölösleges keresni a választ, amíg azt nem mondták el, hogy miért adták el annak idején a MOL-részvényeket. Miért nem csökkentették, képviselő úr, annak idején az államadósságot? Miért adóztatták az országot? És Hol van ez a pénz? Föl lehet tenni ilyen kérdéseket is, csak már nincs értelme, mert veszett fejsze.

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim! Úgy gondolom, kormánypártiként is el kell mondanom, hogy miniszter úrnak nem minden intézkedése szimpatikus számomra sem. Mert kevesebbre futja. És nagyon meg kell gondolni, mire költjük a pénzt. De meg kell értenem, mert van értelme annak, hogy ön, kicsit Harpagon módjára, kasszán belül tartja a pénzt, és nem szórja, mint ahogy a tisztelt elődje.

Kedves Veres képviselő úr! Nem az a baj, hogy olcsóbb volt az IMF-hitel kamata, hanem az, hogy milyen ára volt. Érti? Mennyit vettek el az emberektől azért, hogy az IMF-hitelt megkapják? Ha Veres képviselő úr ezt nem ismeri el, akkor nincs miről beszélgetnünk. Önök olyan megállapodást írtak alá, ami komoly gondot okozott a hétköznapi embereknek is. Tisztelt képviselőtársam, ön a multik és az adórendszer viszonyáról beszélgetett, majd később kijelentette, hogy gyakorlatilag az adókkal nem igazán lehet befolyásolni ezt a kérdést, hiszen annak sem volt haszna, amikor önök elengedtek bizonyos adókat, és pirruszi volt a győzelem. Szóval, úgy gondolom, lehet itt gazdaságpolitikát hiányolni és emiatt hisztérikusan viselkedni, de mélyen tisztelt hölgyeim és uraim, a gazdaságpolitikát alapvetően a gazdaság írja, a gazdasági törvényszerűségek. Egy kormánynak lehetősége van azt támogatni, segíteni, fékezni, visszafogni, vagy vadhajtásait lementszegetni. Ez egy kormány felelőssége. Hogy ez mikor hogyan történt, nincs értelme most már sokat beszélni róla. Azt kell nézni, hogy mi hogyan tudunk olyan klímát teremteni, és ez fontos, Veres képviselő úr, ezt a vélekedését elismerem és köszönöm, ami a gazdasági növekedést serkenti, a piaci helyzetet javítja, az inflációt csökkenti.

Nagy a leckéje Matolcsy úrnak. Miniszter úr, 2013 itt van a küszöbön. Kérem, tegye a dolgát. Úgy gondolom, a piaci helyzeten javítani kell, a gazdasági növekedésben eredményeket kell elérni, az inflációt csökkenteni kell. De azért tudom azt, hogy a világgazdaságban nem önnek tapsolnak, és nem Magyarország érdekének tapsolnak sokan. Még a pénzvilág sem.

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim! Úgy gondolom, hogy az út nem rossz, lehet, hogy vannak apró rögök az úton, amelyen járunk, de miniszter úr, személy szerint is köszönettel tartozom önnek. Hálás vagyok. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Puch képviselő úr kért reagálási lehetőséget. Parancsoljon!

PUCH LÁSZLÓ (MSZP): Egy mondat.

ELNÖK: Parancsoljon!

PUCH LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Csak annyit Babák képviselő úr, hogy a MOL többségét '98 és 2002 között, úgy tudom, nem a szocialista kormány értékesítette. De természetesen az összes, amit elmondott, a tények vitájában érdemes végiggondolni. Köszönöm szépen. *(Babák Mihály: Miért adtátok el a gázüzletágot? - A szocialista és a fideszes képviselők hangosan vitatkoznak.)*

ELNÖK: Következik Vitányi István képviselő úr.

DR. VITÁNYI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tulajdonképpen már Babák képviselő úr rávilágított, itt a MOL-részvényekkel szerettem volna hozzászólni, és általában a szocialista képviselők hozzászólásának „erkölcsi” szilárdságára jellemző a MOL-részvényekkel kapcsolatos állásfoglalás. Ugye, most azt nehezményezik, hogy miért kellett megvenni. Tényleg igaza van Babák képviselő úrnak, miért kellett eladni? Ha még azt vesszük, hogy az év elején eladták 6500 forintért, és év végén 21 ezer forint volt a részvények árfolyama, akkor azt hiszem, el lehetne gondolkodni azon, hogy a Puch László által feltett kérdést nem nekünk, hanem saját kormányának kellett volna feltenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vágó képviselő úr kért szót.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Szeretném előre leszögezni, hogy a kormány nem lehet ellenzékben. Önök, amit csináltak az elmúlt két évben, az semmi más, csak visszafelé mutogatás. Tegyenek le valamit az asztalra, és utána azt meg lehet védeni. De nem! Amit önök folytatnak, az semmi más, mint másra mutogatás. *(Babák Mihály: Én kimegyek, mert ezt nem bírom.)* Mutassanak... Arra kértek minket, hogy legyünk konstruktívak. Mi két év után is folyamatosan adunk be törvényjavaslatokat, amik szerintünk a haza üdvét szolgálják. Önök mindegyik törvényjavaslatot lesöprik az asztalról. Itt van például a legújabb, hogy a bankadó felét lehessen a bankoknak leírni, amennyiben a kisvállalati hitelállományt növelik, hogy a kisvállalati hitelezés beinduljon. Önök ezt sem fogják támogatni. Egyszerűen nincs olyan konstruktív javaslat, amire azt mondanák, hogy megfontoljuk, majd esetleg beépítjük. Nincsenek ilyen javaslatok, mert önök vakló módjára mennek előre, és nem veszik észre, hogy ez egy zsákutca.

Babák úr, ha még itt helyben van, nekem nem öröm Matolcsy miniszter urat szekírozni. Nem hivatásom. Egyszerűen be kell látni, hogy Matolcsy miniszter úr személye tehertétel a nemzetgazdaság számára, mert Matolcsy miniszter úr neve összefonódott a kiszámíthatatlansággal. Ez nem öröm. Ezzel sajnos, remélem, nem sokáig kell együtt élni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Öt perc technikai szünet következik. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Miniszter Úr! Kérem, foglalják el helyüket, folytatjuk a bizottság ülését. Font Sándor képviselő úr következik a vitában.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Igen, köszönöm szépen. Csak megdöbbenésemnek szeretnék hangot adni itt Veres János és Puch László felszólalásait illetően. Szóval, néhány évvel ezelőtt még meg lehetett volna kérdezni az ellenzéktől, hogy tessék mondani, önök abban a küzdelemben, amit a kormány folytat időnként az IMF-fel, az Európai Unióval és a különféle világszervezetekkel szemben, melyik oldalon állnak. Most már egyértelmű. Veres János nyilatkozata, hozzászólása egyértelművé tette, hogy nem a magyar oldalon állnak. Egyértelművé tették, hogy azokat a bankokat, multinacionális cégeket védik, amelyek az ő pénzügyministersége alatt, és az ő hathatós döntésének következtében iszonyú nagy haszonra tettek szert, részben az ország kirablását is meg tudták tenni. Ehhez persze kellett egy MSZP-

SZDSZ-es kormány és annak egy ilyen minisztere, mint amilyen Veres János volt. Most is hitet tett amellett, hogy kik az igazán védendőek ebben a küzdelemben, a multinacionális nagy rendszereket említette és a bankokat.

Na most, Puch László hozzászólásából azért szeretnék néhány kérdést tisztázni. Az persze belefér a képviselői véleménynyilvánítás szabadságába, hogy nem értünk egyet időnként volt kormányok vagy jelenlegi kormányok döntéseivel. De véleményem szerint az, hogy nyíltan hazudunk a pénzügyi bizottság ülésén, már nem fér bele ebbe a véleménynyilvánítási szabadságba. Tételes állításokat közölt, amelyek nem igazak. Tehát hazudott, ezt kell mondanom. Tisztázzunk néhány kérdést! A legdurvább a MOL kérdésköre. '98 és 2002 között a Horn-kormány privatizációja után kapjuk meg a MOL 25 százalékos részesedését. Ezek után önök 2004-ben és 2005-ben két részletben eladják. Az egyik részletet úgy adják el Londonban, hogy magyar kisbefektető nem is férhetett hozzá, 6500 forintos részvényáron, és néhány hónap múlva 22-24 ezer forintos részvényár keletkezett.

Miközben eladták, nem értesítették a magyarországi befektetőket és a nemzetközi befektetőket, hogy ki fogják szervezni a nagyon veszteséges gázüzletágot, mert aki ezt tudta volna, még inkább vett volna részvényeket a MOL-ban. Természetesen legjobban az az először nem látható csoport járt, amelyik megvette 6500 forintos, hihetetlenül nyomott áron, 73 milliárd forintot kaptak egyébként ebből a 10,3 százalékos eladásból Londonban, majd pedig kiszervezik a veszteséges gázüzletágot, és a MOL elkezd szárnyalni. Majd utána, tudjuk, egyszer csak osztrák kézre, majd rendkívül érdekes körülmények között orosz kézre került. És ekkor a mostani polgári, jobboldali kormány azt mondja, hogy uraim a stratégiai ágazatokkal valamit tennünk kellene, például visszavásárolunk 25 százalékot. Látjuk a stratégiai gáztározók kérdéskörét is.

Önök erre mondhatják, hogy ez bolondság, de aki egy kicsit aggódik Magyarország jövőjéért, netán hosszabb távú jövőjéért, az pontosan látja, hogy a pénzügyi szektortól és a gazdasági szektor nemzetközi szereplőitől valamilyen szinten függetleníteni szeretné magát Magyarország. És tudjuk pontosan, hogy ezeket a súlyosan stratégiai ágazatokat a Horn-kormány privatizálta primitív körülmények között, kiszolgáltatva a teljes magyar fogyasztói szektort, a lakosságot különösképpen ezen nemzetközi befektetők kénye-kedvének, mondjuk az árváltozásokkal való játszadózásnak. Nohát, ennyit a MOL üzletág rövid történetéről, mert ennél egy kicsit bonyolultabb.

Aztán itt megemlíti, tényyszerűen közli, hogy ingatlanadó bevezetését olvasta valahol Puch László. Szeretném megjegyezni, hogy önök voltak kormányon, amikor ezt a tervet behozták, már előkészített fázisban volt, és erről persze önök nem tudnak, de a közvéleményben kiment, hogy a Fidesz-frakción belül volt egy több órás vita, amelyben egyértelműen, egyhangúlag döntött a Fidesz-frakció, hogy ingatlanadót márpedig nem fogunk bevezetni. Ez a döntés jelenleg is él. Nem véletlen, hogy ilyen döntést, kormányzati döntést, adótörvényi módosítást, még nyomokban sem lelhetnek föl. Tehát kérem szépen, hogy ilyen nyílt színi hazudozást nem folytassanak.

Ami Magyarország országkockázati besorolását illeti, szintén Puch László valami világvége tragédiát fest föl. Meg szeretném jegyezni, hogy annak a kemény küzdelemnek, ami itt másfél-két éve folyik, valóban voltak olyan mélypontjai, amikor sokan arra fogadtak, hogy Magyarország összeomlik. Ezek mind elvesztették volna ezt a nagy fogadást. Lehet, hogy kötöttek is erre néhányan egészen komoly fogadásokat. Az egyik kritikus időszak az egy évvel ezelőtti, a tavaly decemberi és idén januári időszak volt. Akkor 750 pontértékű a CDS felár, ami az országkockázati besorolást elég jól tükrözi vissza. Ez a nominális érték minél magasabb, annál kockázatosabbnak ítélik meg a befektetők, hogy az államkötvényeket egyszer majd vissza tudja-e fizetni az állam, ennek mennyi az úgynevezett kockázati felára.

Szeretném megjegyezni, hogy ebben az évben, sok tíz év után, mélypontot ért el a kockázati felár, 300 bázispont érték alá csökkent. Most egyébként valóban néhány ponttal

följebb ment, 309-en állunk a legutóbbi hivatalos értékelés szerint, de pozícionáljuk már magunkat, hogy ez mit jelent más országokhoz képest. Csak érzékeltetném, hogy 750 bázispontról visszajött 300 közelébe, és ott stabilizálódott. Ekkora bizalmi növekedést egyetlenegy ország nem tudott elérni, nemcsak itt Európában, máshol sem, és jelenleg ez a kockázati felár az olaszokéval egyenértékű. Ott is 300-310 között mozog, és mondjuk a spanyoloké 345, a portugáloké 630, a görögöké meg nem fér rá erre a mérőpozíciós listára, mert tudjuk, hogy milyen helyzetben vannak.

Csak ezzel szerettem volna érzékeltetni azt a félrevezetést, amit Puch László most már tudatosan tesz. Mint említettem, tényeket állított, amelyek nem igazak. Tehát hazudott. Kérem szépen, hogy ezt ne tegye. Legyen szíves legalább megemlíteni, hogy mire alapozza azokat a hazugságokat, amelyekkel szemben, elnézést, de időnként közbekiabálva szisszenünk fel, és a későbbiekben is fel fogunk szisszenni. Ha a kutya megenné azt, amit önök itt összehazudoznak, az azonnal megdöglene. Én nem is szeretnék az MSZP kutyája lenni.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Személyes érintettség miatt Puch László képviselő úr következik.

PUCH LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt gondolom, hogy önök egyszer szerveztek egy népszavazást a tandíj ellen, ugye? Most egy kicsit másnak hívjuk, de mintha ugyanaz történne. Ugyanez van az ingatlanadóval is. Félreértés ne essék, nem engem kell meggyőzni ebben, és bocsánatot kérek, ha ezt önök félreértették. Nincs ezzel nekem különösebb bajom.

A MOL-ügy történetét meg, azt gondolom, érdemes megnézni. Igen, elkezdte valamikor a Horn-kormány. Megmondom őszintén, a mai fejemmel én is azt gondolom, hogy nem volt szerencsés az a privatizációs technika és módszer, de azt kell mondjam önöknek, képviselő urak, hogy akkor önök 7 vagy 8 fővel ott ültek a parlamentben mint Fidesz, az önök elődei, akik azt egyébként támogatták. Kósától Mádiig. Maradjunk abban, én akkor a másik oldalon voltam, egyeztetési mechanizmusokat építettünk be a rendszerbe, és igenis volt... Több esetben volt konszenzus az egész energiaszektor tekintetében. Azt gondolom, ezt még Matolcsy miniszter úr is megerősítheti, anno a gazdasági bizottságban egy-két döntésben.

Azt gondolom, erről nem érdemes vitatkozni, és nem érdemes abba belemenni, hogy ki mit hazudik. Érdemes megnézni, hogy hogyan történt a MOL privatizációja. Ez történelem. Lehet, hogy rosszul sikerült a 2004-es-2005-ös tranzakció, én azt sem zárom ki, hogy itt minden hibátlan volt. De önök sorozatban azt mondták, hogy eltözsdezi a másik kormány a dolgot. Csak erre utalok, amikor a visszavásárlás az eltözsdezés egyik játéktere. Szeretném, képviselő úr, azt mondani, hogy lehet mesélni erről. Önök mindent mondhatnak. Én a privatizációt alapértékben nem tartom istencsapásnak, lehet, hogy technikailag voltak hibák, és másképp lehetett volna csinálni, azt sem zárom ki. Önök most egy államosítást tesznek, ez sem istencsapás, ez az önök filozófiájába belefér. Azt gondolom, a probléma nem ez, hanem Magyarországon elvándorlás van, Magyarországon csökken a beruházások aránya, gyakorlatilag egész radikális mélységbe.

És amit ön mond, nekünk nem a spanyolok meg az olaszok ebben versenytársaink, tudja, Szlovákia, Lengyelország, Csehország, talán meg kéne nézni a környező országokat, hogy ott milyen típusú mozgások és milyen gazdaságpolitikai mozgások vannak, és ott mekkora növekedés, és miért ott vannak most beruházások, miért nem Magyarországon. Azt gondolom, hogy 2006-ig, 2009-ig alapvetően mi a „bezzegország” szerepéből kerültünk ebbe a helyzetbe, sok-sok közös hibával. *(Derültség a kormánypárti képviselők sorában.)* Közös hibával, nincs ebben semmi probléma. Közös hibával. Szeretném, ha a csehekkel hasonlítanák össze bennünket meg a szlovákokkal. Csak az utolsó két évben. Menjünk vissza! Még önök hányszor fogják elmondani? Önök közel három éve kormányoznak. Talán már ki lehetett

volna javítani egy csomó hibát. Ezek szerint önök kijavították a hibákat, csak rosszabb helyzetben vagyunk. Akkor döntsük el, hogy mit gondolunk.

És még egyszer szeretném mondani, képviselő úr, a hazugság egy súlyos politikai vád. Érdemes megnézni, és menjenek végig a történeten, hogy ki mikor mit privatizált, és a politika és a tények eldöntik.

Az ingatlanadóban meg egyetértek önnel. Önök nem ingatlanadót vezettek be, hanem azt csinálták, mint a tandíj esetében. Ott megcsinálták a népszavazást, most meg megszüntették az ingyenes oktatást. Nem tandíjnak hívják, hanem költségtérítésnek, vagy nem is tudom, milyen hozzájárulásnak. Ugyanezt csinálják az ingatlanadó területén is. Pécssett például lakásokra kivetett helyi adó van. Lehet nem ingatlanadónak nevezni, de az van. Félreértés ne essék, képviselő úr, tudom, az van, aláírást gyűjtünk ellene, és el fogjuk törölni. Tehát mi is tudunk a játékszabályok szerint játszani a politikában, szeretném ezt is képviselő úr figyelmebe ajánlani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Ami a MOL-tranzakciót illeti, nem a miniszter úr hatáskörébe tartozik. Nyilván majd fog reagálni, eldönti, hogy egy másik tárca hatáskörébe tartozó ügyben is megnyilatkozik-e. Következik Ékes képviselő úr.

ÉKES JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Végighallgatva a vitát, szeretnék egy-két dolgot megcáfolni. Szekeres Imre képviselőtársam mondta a 30 különböző adónemet, valamint a 2012. évben a 12 költségvetés-módosítást. De ha megnézzük az adókat, tételesen lehet azt cáfolni, hogy emelkedés következett be. Hiszen számos esetben csökkenés van, ilyen a vállalkozók adója 6 millió forintig, valamint a munkahelyvédelmi rendszerben is több olyan adóváltozás következett be, ami pozitív irányba mozdította el az adó mértékét. A költségvetés-módosításnál is, ha figyelembe vesszük azt, hogy ezeknek is voltak pozitív irányú lépései, a 2012-es költségvetés módosításánál az 5 ezer fő alatti településeknél bevettük már a 10 milliárd forintot, de ugyanígy a Fejlesztési Bank megemelt összegét. De ugyanilyen az Eximbank lehetőségének kitágítása 1200 milliárddal. Tehát ezek a lépések olyanok, amelyek pozitívan befolyásolták az idei és a jövő évi költségvetéseket.

Nézzük a beruházásokat! Szeretnék itt utalni arra, hogy 2002 és 2010 között, de erőteljesebben 2006 és 2010 között Magyarországon nem termelőüzemi beruházások tömkelege zajlott, hanem kereskedelmi célú beruházások, bevásárlóközpontok tömkelege. És ennek mi lett a következménye? Radikálisan hozzájárul a magyarországi könnyűipar helyzetéhez, a termelőágazat, az élelmiszer-feldolgozó ipar visszaeséséhez. Lehetne sorolni tovább. Mikor indult meg Magyarországon az állampolgárok hitelfelvétele? 2006-2007-ben, amikor kialakult egyfajta plázaturizmus, lehetne így fogalmazni, és hajtotta bele Magyarországot, nyugodtan lehet mondani, abba 4 ezer milliárdos hitelbe, ami miatt a mai napon nincs fogyasztás, hiszen 1,1 millió család adósodott el, és ezekből megközelítőleg még mindig 800 ezer család szenved az akkor felvett hitelektől és adósságállománytól.

De ugyanilyen kérdés a hazai kisvállalkozások, mikrovállalkozások adóssága is. Mennyi az adósságállományuk devizahitelben? Ezt miniszter is nagyon jól tudja, 1500-2000 milliárd forint környékén mozog. Mikor keverednek ki ebből a hazai kis- és középvállalkozások? Meg tudja ezt valaki mondani? Hiszen Magyarország államadóssága és egyéb más törlesztései olyan nagymértékűek, hogy nem tértünk még rá, nincs lehetőség még arra, hogy a hazai kis- és középvállalkozások adósságával is tudjon a kormány kellőképpen foglalkozni.

Miniszter úr meg tudja erősíteni, 2010 óta mennyi olyan nem várt kiadás keletkezett, ahol helyt kellett állnia a jelenlegi kormány az előző kormány hibájából adódóan. Ilyen a MÁV 130 milliárdja, de nyugodtan mondhatjuk az áfa-visszatérítés 250 milliárdját, a Volán esetében is, a Fejlesztési Banknál is 120 milliárd forint. Ez durván 7-800 milliárd forintra rúg,

ami tulajdonképpen nem várt kiadásként terhelte meg a jelenlegi kormány számításait. És amikor erről beszélünk, akkor azt mondom, hogy ha Magyarországon 2013. január 1-jétől 10 százalékos gázár- és villanyáram-csökkentést végre lehet hajtani, akkor ezt az ország kezd úgy talpra állni, mint ahogy az Európai Unió tagországai közül egyik sem. Tessék nekem mutatni még egy olyan országot, amelyik az egészségügyben az elmúlt időszakban bért tudott fejleszteni! Nincs olyan ország, képviselőtársaim. Nincs. Nincs olyan ország, amely energiaár-csökkentést tud végrehajtani az Európai Unió válságos időszakában. És mennyi idő alatt tetszettek elkölteni a 20 milliárd euróból 13 milliárdot, Veres miniszter úr? 2009 januárjában vették fel, és 2010 júniusáig 13 milliárdot el tetszettek belőle költeni. Annak a terheit nyögjük, hiszen négy év alatt ezt vissza kell, fizetni kamataival együtt. Ezért mondom én is, hogy egy kis szerénységet várnánk.

Puch László itt azt mondja, meg kellene vizsgálni, hogy ki, mikor, mit adott el. A magyarországi szolgáltatói szektor döntő többsége olyan feltételekkel került átruházásra mások számára, amely tulajdonképpen szégyen volt abban az időszakban. Hiszen nemcsak hihetetlenül olcsón került privatizálásra, hanem olyan garanciákkal és nyereségtartalommal, amit, ha normális ember végiggondol, azt mondja, hogy az egyik legnagyobb bűne volt a magyar kormányzásnak, hogy ezt annak idején így merték eladni. Ennek ellenére most is azt mondom, hogy ez az ország 2004 óta először jut abba az állapotba a 2013. évi költségvetéssel, hogy további béremelésekre lehet majd számítani, akár az egészségügyben, akár majd az oktatásban, ha a költségvetés belső rendszere úgy alakul, hogy ezt meg lehessen tenni. De itt tessék beleszámolni azt is, hogy 600 milliárd forintot fog most a kormány 2012-ben és 2013-ban az önkormányzatok 1400 milliárdos adósságállományából átvállalni. E mögé is forrást kell tenni mindenképpen, akárhogy is nézzük. És számos ilyen lépést hajtott végre az elmúlt időszakban a kormány. Azt mondom, hogy ennek feltételei szép lassan ki fognak alakulni.

De sajnos a fogyasztás nem tud növekedni, mert annak idején 1,1 millió családot behajszoltak a hitelfelvételi folyamatba. Ha ezt hárommal megszorozzuk, akkor tulajdonképpen 3,3 millió emberről van szó. Ott, ahol hitel van, sajnos, napról napra, hónapról hónapra ezeket törleszteni kell, ott nincs remény, esély arra sem, hogy többletvásárlással jelenjenek meg a piacon. Sőt, mi több a döntő többségnek a közműszolgáltatóknál is elmaradása van. Ezeknek a családoknak a száma is 700 ezer környékén mozog, akik belekerültek ebbe a spirálba, és ebből csak úgy lehet kijönni, ha államilag hatósági árakat szabunk meg különböző szolgáltatói szektoroknál, a másik oldalon pedig valamilyen mértékben csökkentjük a terheket. Az energia díjtételének csökkentése is ehhez fog hozzájárulni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Veres képviselő úr kért szót.

DR. VERES JÁNOS (MSZP): Köszönöm. Ékes képviselő úr, nem mondjon olyat, hogy egy év alatt költött el bárki 13 milliárd eurót. Valótlan a tényállítása, remélem, ön is tudja. Ugyanis most azt számolja, hogy a Nemzeti Bank tartalékába tett összeg is elköltésre került volna. Mind a ketten tudjuk legalább, hogy ez nem került elköltésre. Többek között ez volt a forrása a MOL-részvény megvásárlásának. Csak azért mondom, nehogy ez így maradjon meg, mert teljesen abszurd, amit mondott.

Az a kifejezést használta, hogy behajszoltak hitelfelvételbe kis- és középvállalkozásokat és embereket. Mutasson már valaki olyat, aki hajszolva vette föl a hitelt. Azt tudom csak mondani, hogy azt a városi vezetőt szeretném én látni, aki annak idején fideszes polgármesterként bele lett hajszolva a hitelfelvételbe. Vagy szocialistát is szívesen látok, hogy ki lett behajszolva. Olyan kifejezéseket használnak, ami abszurd. Az a baj, hogy benne élnek egy gondolatmenetben, egy gondolati logikában, és úgy gondolják, hogy az úgy van, ahogyan önök ezt mondják. A múltkor ezt már megbeszéltük.

Ott van Szarvas, egy fideszes városvezetéssel, amely megtette a szükséges intézkedéseket a város szerkezeti átalakításában, kiadásában annak érdekében, hogy kevesebb legyen a kiadása, hogy ki tudjon jönni a finanszírozásból. Ő megcsinálta azt az átalakítást, amit mások nem akartak megcsinálni, mert konfliktusokkal járt volna. Kérem szépen, az nem igaz, hogy kényszerből kellett mindenkinek ilyen útra kerülnie. Én már elmondtam korábban, ahogyan önök „elmúltnyolc évezeve” vizsgálni akarják, hogy miért és hogyan került felvételre hitel, ugyanúgy lett volna korrekt az önkormányzatok hitelfelvételének vizsgálata is. Ez a mai indítvány, amit benyújtottak, nem biztosítja ezt a feltételt. Ezt csak sajnálni tudom, és el fogom még sokszor mondani, hogy szerintem nem azonos mércével mérnek.

De nem ezért kértem szót. Még a könnyűipar. Ugye, a könnyűipart nem az tette tönkre Magyarországon, hogy bevásárlóközpontok jöttek létre. Képviselő úr, mindannyian tudjuk, hogy a radikális minimálbér-növelés tette tönkre a magyar könnyűipari foglalkoztatás körülbelül 80 százalékát, ami akkor két év alatt megszűnt. Szerintem ezt ma már tanulmányok bebizonyították, nem érdemes ezen utólag vitatkozni. Szerintem tévedés az, hogy az úgymond kereskedelemfejlesztések tették tönkre a könnyűipart.

Ami miatt szót kértem, az Font Sándor hozzászólása. Képviselő úr, visszautasítom, aljas indokból elkövetett gyalázatnak tekintem, amit ön mondott. Tudja, mit mondott? Nem a magyar oldalon áll Veres János. Hogyan jön ön ahhoz, hogy ilyet megítéljen? Hogyan jön ön ahhoz, hogy ilyet mondjon egy képviselőtársáról, aki szerintem még soha nem bizonyította azt, amit ön állított? Ezért azt gondolom, hogy ez teljes mértékben abszurd, hogy valakit ilyen módon vádoljanak meg, ilyen megalapozatlanul, hányaveti módon, trehány módon és aljas módon. Ezért visszautasítom, képviselő úr. Legyen szíves tartózkodni attól, hogy velem kapcsolatban bármi ilyen megjegyzést tegyen! Ugyanis meggyőződésem szerint ön sem nagyobb magyar, mint én.

Nem tettem olyan kijelentést a mai hozzászólásomban sem, amit képviselő úr vélt belőle kihallani, nevezetesen, hogy kik a védendő. Én nem beszéltem arról, hogy kik védendő. Ha beszéltem volna, akkor azokról beszéltem volna, akik ezen adóintézkedéseknek kifejezett vesztesei Magyarországon. De én ezt még csak szóba sem hoztam. Nem beszéltem azokról, hogy kiket kéne megvédeni. Azt mondtam, hogy ezen intézkedések következtében elmaradnak beruházások Magyarországon. Nem azt mondtam, hogy meg kell őket védeni, ha nem akarnak beruházást, ne akarjanak. De nem lehet olyan intézkedést hozni, hogy csak az egyik oldalát nézzük, hogy csak a bevételi oldalát nézik ezen intézkedéseknek. Nézni kell azt is, hogy az intézkedések miatt mi marad el, mi az, ami nem valósul meg Magyarországon. Hogyan érinti Magyarországon például az agráriumban, hogy önnek egy szakmájához közeli kedvencet mondjak.

Kelet-Magyarországon valamennyi olyan céget, amely be tudott szállítani annak idején a Mátrai Erőműbe bioalapanyagokat, érintett a különadó. A Mátrai Erőmű azért, mert bevezették az energetikai cégekre kirótt különadót, egy hét alatt eldöntötte azt, hogy nem vásárol föl Magyarországról ilyen jellegű alapanyagot. Marad a lignitfűtésnél. *(Egy fideszes képviselő közbeszól.)* Képviselő úr, látszik, hogy tájékozatlan, ezért ne szóljon közbe butaságokkal. Ezért azt tudom csak mondani, hogy az Alföldről szállította be sok vállalkozás sok száz magyarországi termelő termékét annak érdekében, hogy legyen megélhetés az Alföldön. És azt kell mondjam önnek, hogy másfél évvel ezelőtt ez megszűnt. Összeült az igazgatóság, és mivel többségi német tulajdonban van a társaság, azt mondták, hogy ameddig Magyarországon ilyen jellegű adóval ilyen módon sújtják őket, ők nem hajlandók ilyet felvásárolni, és megmaradtak a lignitfűtésnél.

Ezért azt tudom csak mondani, hogy érdemes meggondolni, hogy egy-egy intézkedésnek milyen közvetlen és közvetett hatása van. Ez ma Szabolcs megyében több száz munkahelyet szüntettet meg, nem ma, hanem akkor, amikor a döntést meghozták, és nem tud

újraindulni egyetlenegy tevékenysége sem a cégeknek csak azért, mert egy ilyen jellegű döntés született. Erre gondoltam, képviselő úr, amikor azt mondtam, hogy nagyon-nagyon meg kell vizsgálni azt, hogy milyen áttételes hatása lehet egy-egy ilyen intézkedésnek. És egy konkrét példát mondtam, de van még ezen kívül nagyon sok konkrét ügy, ami más területen másokat is érintett ugyanilyen adózással kapcsolatos kérdésben. Nem azt mondom, hogy meg kell védeni az eröművet, ne védjék meg, de azokat a termelőket igen, akik emiatt nem tudnak értékesíteni. Mert sajnos bezárt Vásárosnaményban az Interspar az önök döntésének eredményeképpen, ő sem folytat már ilyen jellegű felvásárlást. Azaz racionális távolságon belül nem tudják termékeiket értékesíteni, ebből következően nem tudják kapacitásaikat működtetni, ebből következően embereket engedtek el. És nincs jövedelem ebben az ágazatban emiatt.

Ezért mondtam, hogy én olyat nem mondtam, amit ön feltételezett, és visszautasítom, amit velem kapcsolatban mondott. Egyébként sokkal körültekintőbben kellene megvizsgálni ezeknek a döntéseknek az ilyen típusú hatását. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Következik Bóka képviselő úr.

DR. BÓKA ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Megpróbálom viszonylag gyorsan elmondani, amit szeretnék. Itt alapvetően a minisztérium tevékenységének értékeléséről van szó, ezért szeretném kérni ugyanazt a méltányosságot miniszter úrral és a minisztériummal kapcsolatban, mint amit általában mindenki magával szemben elvárna, illetve szeretne.

Szeretnék visszamenni a 2010-es költségvetési évre. Nem állíthatjuk, hogy a 2010-es költségvetéshez miniszter úrnak és a minisztériumnak bármilyen köze lett volna. Azt viszont határozottan állítom, és erre ugyan egy fél mondattal, de miniszter úr is utalt, 2010-ben, ha év végén, a második félévben nincs a korrekció, az önök által elkészített költségvetés, ami, ha jól tudom, 3,8 százalékkal lett beállítva, közel 7 százalékon teljesült volna. Nem kívánom azt állítani, hogy a 2010-es költségvetés meg lett hamisítva a bevételi és a kiadási oldal tekintetében, de azt igenis állítom, hogy a 2010 év végi korrekciós lépések nélkül, amelyek mintegy 500 milliárd forinttal javították a költségvetés pozícióját, úgy, hogy nem közvetlenül a lakosság lett terhelve, nagyon komoly gond lett volna. És teljesíthető lett volna az akkor kitűzött 3,8 százalékos hiánycél. Ugye, 2010 választási év volt az önkormányzatok szempontjából is, és az a kétszer 0,2 százalék, ami miatt 4,2 százalékra teljesült a hiány, nyilvánvalóan ezzel mindenféleképpen magyarázható.

Azt állítom, hogy a 2010-es költségvetéshez a minisztériumnak, miniszter úrnak semmi köze nem volt, mégis bravúrosan tette rendbe a 2010-s költségvetést. Azt gondolom, ez elvitathatatlan. A számok nem hazudnak. Ez egy rendkívül fontos elem, rendkívül fontos tétel.

Nagyon fontosnak érezném azt, hogy az általam igen tisztelt ellenzéki kollégák, amit elmondanak, vagy támasszák alá, vagy pedig nem megfelelő dolgokat ne állítsanak.

Amit az önkormányzati helyi adó rendszeréről Dancsó képviselő úr elmondott, néhány technikai módosítás kivételével az iparüzési adó tekintetében, a számítás alapját tekintve, nincs változás. 2010 óta lényegi, érdemleges változás nincs. Hogy a kereteket az adott érintett önkormányzat milyen módon tölti ki évről évre, az az adott önkormányzat joga. De ehhez a minisztériumnak nincs köze. Ez a törvény az önök idejében is megvolt, és most is megvan, Ugyanazokkal a keretekkel és ugyanazokkal a lehetőségekkel.

Nagyon szeretném elmondani, mert Vágó képviselő úr fölvetett, úgymond szakértőkre hivatkozva, egy 1600 milliárd forintos részt, hogy ilyen kár érte volna a magyar gazdaságot az Orbán-kormány politikája miatt. Kérem, támasszuk alá ezeket a számokat, mert ezek nem igazak, nem valósak. Biztosan meg lehet védeni bizonyos tételeket, bizonyos számokat, de ez

az 1600 milliárd forint semmilyen módon, semmiféleképpen nem valós. Vagy tessék előjönni akkor, hogy ez miből áll. Nyilván én is sejtem, hogy mire tetszik gondolni, de az töredéke annak, amit most be tetszett vetni a köztudatba.

Szeretném elmondani a méltányosság érdekében, hogy nyilván voltak hibák, de azért értékelni kell azokat a makroszintű eredményeket, amelyek talán a magyar gazdaságban és a magyar költségvetési politikában soha nem voltak. Három egymást követő évben 3 százalék alatti az államháztartási hiány. Tisztelettel kérem, mutassanak olyan három évet, amikor 3 százalék alatt volt a költségvetés hiánya. Lehet vitatkozni, hogy jók voltak-e azok az eszközök, amikkel a miniszter vagy a minisztérium elérte ezt a 3 százalék alatti költségvetési hiányt. Nyilván lehet ilyet is mondani, olyat is mondani. De azt nem lehet vitatni, hogy egy egészséges gazdasági fejlődésnek, a gazdasági növekedésnek az egyensúly az alapja. És az államadósság csökkentése.

Szeretnék eljátszani a gondolattal, mert itt többször fölvetődött az 1200 milliárd forint körüli kamatkidadás. Ha a 2002-es 52-53 százalékos szintet vetítenénk a mai helyzetre, akkor, azt állítom, nem 1200 milliárd forintról beszélünk, hanem 800 milliárd forint körüli összegről. Csak arányosítással. Nyilvánvalóan, ha korrigálom az árfolyamváltozással, a mai euróárfolyam tekintetében, akkor nem 400 milliárd a megtakarítás, hanem 350 milliárd. De 350 milliárd forinttal beljebb lennénk egyik oldalról jelen pillanatban. Tehát a miniszter úr és a tárca tekintetében a méltányosságról szeretnék beszélni. Tehát 350 milliárd forinttal beljebb lennénk, nem beszélve arról, hogy valószínűleg szívesebben finanszíroznék egy országot, amelynek viszonylag kicsi az államadóssága, és alacsonyabb kamatokkal is megelégednék. Gondolkodjunk el, mit jelentene a költségvetés számára 350 milliárd forint, vagy ha nem a költségvetés számára, hanem a magyar gazdaság számára, amit bele tudnánk tolni a gazdaságba, gazdaságfejlesztés szempontjából.

Ne becsüljük szerintem az önkormányzati adósságkonszolidációt. Én is tudnék mondani igazságos és méltányos elemeket, hogy ki hibázott, ki nem hibázott, ki volt vétkes és ki nem, de akkor is, a mai napra kialakult egy helyzet. Aki 10 évvel ezelőtt fölvette azt a bizonyos hitelt, nem lehet most pellengérré állítani, mert a helyzet akkor is ugyanez, hogy makroszinten valamilyen módon kezelni kell az önkormányzati adósságállományt. És normatív alapon lehet csak kezelni, a vétkeességi alap nem jöhet be. Hozzám is nagyon közel állna az, hogy aki igenis olyan célra vette fel, úgy vette fel, rossz döntést hozott, ott más legyen. Csak ezzel nem tudjuk kezelni a rendszert, mert ha valaki nem tudja kezelni a saját adósságát, nem tudja visszafizetni a hitelt, akkor is egy új lapot kell nyitni.

A devizahitelek problémájának megoldását se kicsinyelljük le. Ez szintén alap arra, hogy viszonylag jó helyzetből tudjunk elindulni. És ugye, azt se felejtjük el, hogy sok mindent lehet mondani a kormányról, az Orbán-kormányról, a minisztériumról és miniszter úrról is, de az, hogy az államadósság csökkentése, mint prioritás ne szerepelt volna, hogy az államháztartási hiány 3 százalékon belül tartása ne szerepelt volna alapvető célként, nem lehet mondani. És a felelősség, ami megvan ebben a költségvetési politikában, nem mindig volt meg. Itt van például 2013-ra egy 400 milliárd forintos alap vagy tartalék. A 400 milliárd forint, ha azt mondjuk, hogy 45-46-47 százalék az állami elvonás, és 30 ezer milliárd forintra becsülöm az éves GDP-t, most csak durva számokat mondtam, ez nagyjából 2-3 százalék közötti GDP-mozgást tud ellensúlyozni. Lehet, hogy rosszul számolok, de ez a felelősség megvan a 2013-as költségvetésben is, és megvolt 2012-ben is. Tehát készül a kormány, és készül a minisztérium és miniszter úr is arra, hogy lehetnek kellemetlen meglepetések, de a szükséges felelősséggel áll hozzá, és készíti el a költségvetést.

Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! A jövőt illetően nagyon fontosnak tartom rövid távon az uniós támogatások maximális kihasználását. Tudom, hogy ez rosszul hangzik, de a nem teljesen jól fölhasznált uniós forrás is jobb, mint a nem fölhasznált uniós forrás. Mert valamilyen módon mégis csak a magyar gazdaságba, a hazai gazdaságba pörög be.

Mindent meg kell tenni a gyorsításért, én ebben már pozitív dolgokat látok. De azt gondolom, hogy még többet kell tenni ennek érdekében. Változatlanul nagyon fontosnak tartom azt, amit már ellenzéki és a kormánypárti képviselők is elmondtak, hogy ha az adórendszer beállt, akkor ez maradjon relatíve változatlan. Nem arról van szó, hogy ne lehessen pozitív irányban változni, de hosszú távon legyen kiszámítható, mert a gazdasági racionalitást szerintem ez szolgálja.

Szintén nagyon fontosnak érzem, amit már elmondtam az államháztartási hiány csökkentését, az adósság csökkentését. Nem kell bonyolult dolgokra gondolni, de egy önkormányzat is akkor tud normálisan működni, ha ezekre a mutatókra ad. Egy család is akkor tud normálisan működni, ha ezeket a mutatókat figyelemmel kíséri. Szintén fontosnak érzem, hogy olyan gazdasági környezet alakuljon ki rövid, közép- és hosszabb távon, amelyben a banki hitelezés mielőbb fel tud éledni és gyorsulni. Mert a fejlesztések gátja, én is úgy látom, úgy érzékelem a saját mikrotérségemben, a hitelezés nem megfelelő szintje.

Azért akartam elmondani ezt, mert szerintem a méltányosság szempontjából ezzel mindenféleképpen én tartoztam a tárcának és miniszter úrnak is. Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kedves Képviselőtársaim! Mielőtt továbbadom a szót, szeretném mindannyiunkat emlékeztetni arra, hogy 12 órakor a plenáris ülés megkezdődött. Miniszter úrnak nyilván időigénye lesz arra, hogy válaszoljon a sok fölmerült gondolatra, kérdésre. Ezek ismertetése után kérdezem Vágó képviselőtársamat, hogy kíván-e szólni. *(Vágó Gábor: Csak nagyon röviden.)* Tessék!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Egyrészt itt a vita során nagyon szomorúan tapasztaltam, hogy heveny „elmúltnyolcvezésbe” csapott át az a bizottsági meghallgatás, ami elméletileg pont a mai napon azt kellett szolgálja, hogy 2013-as év költségvetésével kapcsolatban mondja el a bizottság a véleményét a miniszter jelenlétében. *(Több képviselő tiltakozik: Nem. Nem. Nem erről szól.)* Miniszter úr meghallgatása véleményem szerint azért fontos, hogy miniszter úr elmondja, hogy miért ilyen szedett-vedett költségvetést hozott ide, a bizottság elé.

A másik. Bóka úr fölvetette, hogy honnan vannak a számítások. 2010-ben az Orbán-kormány hatalomra lépésétől számítva a folyamatos államadósság-finanszírozás és kamatnövekedés, valamint a piacról való finanszírozás magasabb kamata a számításunk alapja, valamint a beruházások elmaradása miatt GDP-növekedésvesztés. Ez számításaink szerint mintegy 1600 milliárd forintot tesz ki. Itt a számítások kapcsán, inkább azt bizonyította be, hogy Matolcsy úr számol rosszul. A 2013. év kapcsán van itt egy nagyon fontos dolog, ami mellett nem lehet elmenni, és ma már ki is tört a ribillió Szegeden a felsőoktatási keretszámok csökkentése olyan hentesbárddal való fiskális megmozdulás volt a kormányzat részéről, ami nemcsak egy generáció elől veszi el a felemelkedés lehetőségét, hanem több tízezer embert, fiatalot kényszerít ki Nyugat-Európába, kényszerít el Magyarországról.

Miniszter Úr! Ön a legutóbbi jegyzetében, tárcát vezet, nemcsak a nemzetgazdaságát, hanem a Heti válasznál is van egy tárcája, és ott nagyon nagy elismeréssel adózott a kínai államkapitalista rendszer működésével kapcsolatban. Azt javaslom, hogy inkább ön menjen el Keletre, mint a fiatalok Nyugatra. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Herman képviselő úr!

HERMAN ISTVÁN ERVIN (Fidesz): Elnök úr, tekintettel az idő előrehaladtára, nem kívánok szólni. Lesz alkalom, hogy a piromániások szimfóniájához a későbbiekben hozzászóljak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még Babák képviselő úr is szót kért. Tessék parancsolni!

BABÁK MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm. Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Urak! Tisztelt Bizottság! Meg lettem szólítva, pusztán szeretnék, nem magyarázkodni, de valamit mellé tenni. Köszönöm szépen az elismerést, kedves Veres miniszter úr. De azért hozzá kell tennem azt, hogy pontosan lássa a történéseket, és örülök, hogy Szarvassal foglalkozik, legalábbis odafigyelt a problémánkra, hogy 2002-2003-ban Szarvas városának félmilliárdos működési hiánya keletkezett a bérintézkedést illetően. Ekkor kellett strukturális változásokat és optimalizálási folyamatokat beindítani, de szeretném elmondani, hogy kényszer volt, mert félmilliárdos működési hiánya volt a városunknak.

Akkor én is alkalmaztam atipikus megoldásokat. Nem biztos, hogy ezért szerettek, úgy, mint Matolcsy urat, ezek miatt. Tehát megvannak a párhuzamok, hiszen neki is tartania kell a 3 százalékot, erről majd még később szólok. De, kedves miniszter úr, miután nem maradt pénzünk arra, hogy fejlesszünk, és uniós pályázatra pályázzunk, ezért 2 milliárdos kötvényt bocsátottunk ki. Ezt fejlesztésre használtuk föl, hiszen az volt a város vélekedése, és ebben politikailag teljesen konszenzusban voltunk, hogy ha már nehéz az életünk, legalább körülöttünk legyen rend, és fejlődjünk. Hiszen olyan lehetőségek vannak az uniós forrásokban, amelyeket ki kell használni.

És ez összecseng Matolcsy úr megítélésével és munkájával. Hiszen miniszter úr, államtitkár urak, amióta átvették, atipikusan próbálják a 3 százalék alatti költségvetési hiányt prezentálni, biztosítani. Nyilvánvaló, hogy önöket sem kedvelik emiatt, a megítélésük hasonló, mint velem kapcsolatban is volt. Mert a legnagyobb gondunk az, hogy 3 százalék alatt kell tartani a költségvetési hiányt. Ennek ára van, intézkedni, lépni kell, és ez nem mindenkinek tetszik, hiszen érdekekkel megy szembe alkalmasint, bizonyos érdekeket sért. Tehát ára van az ország életében, mindennapjainkban is. De ha nem lépi meg ön sem azokat az intézkedéseket a kormánnyal és a tisztelt Házzal, annak viszont kára van. Tetszenek érteni? Iszonyú kára van. Nekem is muszáj volt fölvennem kötvényből hitelt, aminek szintén ára van, mert különben nem tudtam volna pályázni. Mi pedig a strukturális alapoktól esnénk el a túlzott deficit eljárás miatt.

Úgyhogy, Matolcsy úr, én megértem önt és államtitkárait is, mert amikor egy bizonyos feltételnek meg kell tudni felelni, ami az ország érdeke, mert ha nem, akkor kár lesz, egyelőre jól tette a dolgát, kedves miniszter úr. Mert 3 százalék alatt van a költségvetési hiány. És nagyon bízom, hogy 2013-ban is így lesz. És bízom abban is, hogy a városomat is sikerül rentábilisan tartani, mert csakis fontos dolgokra veszünk föl hitelt, nem úgy, mint mások tették korábban. Én sem okozok a munkámmal kárt a városomnak, mint ahogy miniszter úr, a többség sem a parlamentben az országnak, hanem hasznára válik. Én ebben bizakodom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt a vitát lezárnám és átadnám a miniszter úrnak a szót, összefoglaló reagálás céljából, egy kérdést én is hadd tegyek föl, ami eddig nem merült föl. Ha lehet kérni, miniszter úr, egy kitekintést szíveskedjen nekünk adni arról, hogy vajon az a prognózisa vagy becslése, ami úgy szólt néhány hónappal ezelőtt, hogy 25 év alatt Magyarország meg tudja duplázni a GDP-jét, ezt a prognózist ma is vállalja-e azoknak a számoknak az ismeretében, amelyekről itt sok minden elhangzott. Ez 3-3,5 százalék körüli átlagos évi növekedésnek felelne meg. De olyan beruházási, felhalmozási ráta mellett, mint amire visszacsúsztunk, nehezen elképzelhető ez a hosszú távú cél. Bár minél messzebb van az időpont, annál könnyebb prognózist készíteni, ezt tudjuk mindannyian.

Ennyit tennék én még hozzá. Köszönöm mindenkinek az aktivitást, átadom a szót a miniszter úrnak reagálás céljából. Tessék!

DR. MATOLCSY GYÖRGY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Alelnök Urak! Tisztelt Bizottság! Elnök úr, azzal kell kezdenem, hogy nekem fél 1-kor át kell mennem egy stratégiai megállapodás kormány nevében történő aláírására.

ELNÖK: Akkor jókor hagytuk abba a vitát. Tessék parancsolni!

DR. MATOLCSY GYÖRGY nemzetgazdasági miniszter: Végül is igen. Tehát, ha nyitva maradnak kérdések, vagy újabb kör van, akkor azt kell kérnem, hogy nyissunk új bizottsági... *(Közbeszólásra.)* Köszönöm szépen.

Szekeres képviselő úr téved. Az Európai Unió és az eurózóna visszaesik. Tehát ő azt mondta, hogy csak mi. Nem, az Unió 11 országa, és ezen túl az Unió átlaga és az eurózóna átlaga is sajnos visszaesést mutat. A beruházási rátánk alacsony, de már egészséges szerkezetű. A 20 százalék feletti beruházási rátában, ahogy ezt képviselőtársaim nagyon pontosan kifejtették, egy előrehozott fogyasztás és ezért egy előrehozott mesterséges növekedési tényező volt. A mostani 16 százalékos beruházási ráta elfogadhatatlanul alacsony, mindent meg fogunk tenni, hogy emeljük, de ennek szerkezete már kifejezetten egészséges.

A 2013-as költségvetésben az oktatásra egyértelműen 50 milliárd forinttal magasabb bér-, keresetszám szerepel, az egészségügyben pedig magasabb fejlesztési forrás, tehát minden soron emelkedés van.

A képviselő úr gazdaságpolitikai fordulatot sürget itt, ott, mindenhol. Az életveszélyes lenne. Ha gazdaságpolitikai fordulatot hajtana végre Magyarország, abba az irányba, ahogy szocialista képviselőtársam javasolja, az nem jelentene mást, mint vissza az eladósításhoz, vissza a 3 százalék feletti deficithez, és vissza az örökölt pénzügyi csődhelyzethez. Azt javaslom magunknak, ne kérjünk gazdaságpolitikai fordulatot, hanem mondjuk azt, hogy a pénzügyi konszolidáció után hajtsuk végre a gazdaság stabilizációját, de ne térjünk vissza az életveszélyesnek bizonyult eladósítás és magas költségvetési deficit világába.

Vágó Gábor képviselő úr megnyugtatót kért. Megnyugtatom. Megnyugtatom, hogy 2011-ben is, 2012-ben, 2013-ban és majd 2014-ben, 2015-ben és 2016-ban is a magyar államháztartás hiánya, hacsak nem bonyolódunk újabb politikaikalandor-politikába, 3 százalék alatt lesz. Ez már 2011-re és 2012-re biztosra vehető, 2013-ra vonatkozóan az Unió is elismerte. Képviselő úr, ha ez jelent önnek örömet karácsony előtt, advent idején, megnyugtatom. Igen, Magyarország államháztartási hiánya 3 százalék alatt lesz.

Őn beszél, képviselő úr, a kiszámíthatóságról. A mi gazdaságpolitikánk kiszámítható, csak nem mindenkinek tetszik. Nem tetszik a multinacionális cégeknek, nem tetszik a bankszektornak, nem tetszik olyanoknak, akik szívesebben látnának minket gyengének és pénzügyi csődhelyzetben vergődőnek. De mi nem így gondoljuk. Mi úgy gondoljuk, hogy akiket a válság terheinek kezelésére be kellett vonni a közös teherviselésbe, azokat jól tettük, hogy bevontuk. Ez egy kiszámítható politika volt, kezdettől fogva ezt mondtuk. 2010 közepétől kezdve. Én értem, amit ön mond, képviselő úr, csak nem értek vele egyet. Kiszámítható a magyar gazdaságpolitika, mindenkinek mindig azt mondtuk és tartjuk magunkat hozzá, hogy Magyarország 3 százalék alatti hiánnyal, csökkenő államadóssággal, pozitív fizetési mérleggel javuló foglalkoztatási rátával és munkanélküliségi rátával fordul rá a növekedési és beruházási fordulatra 2013-ban. Azt gondolom, ez egy kiszámítható gazdaságpolitika, még akkor is, ha bizony nem mindenkinek az érdekeit képviseli.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön azt mondta, hogy nem nő a versenyszektorban a foglalkoztatás. Én a KSH-ra és az Eurostatra hagyatkozom, a két hírforrás szerint nő. Úgyhogy érdemes a számokat szerintem egyeztetnünk.

Márton Attila képviselő úr 2006-os felidézésével mélyen egyetértek. Rettenetes pénzügyi helyzetben voltunk, 9,3 százalékos deficittel. Az adórendszer teljes átalakítását úgy hajtottuk végre, és én ezt külön fontos jellemzőnek tartom, hogy míg 2005 és 2007 között 42

százalékos volt az adócentralizáció, jövő évben 39 százalék lesz. És 2010-ben is 39 százalékos adócentralizáció volt a magyar gazdaságban. Ez magas, én egyetértek képviselő úrral. De a válságot nem az adócentralizáció emelésével oldotta meg a magyar gazdaságpolitika. Azt gondolom, hogy ez fontos, mégpedig pozitív vonása.

Egyetértek, képviselő úr, a munkahelyvédelmi akció intézkedései hatnak a foglalkoztatásra. Azért várunk több mint 100 ezer új munkahelyet, mert úgy látjuk, hogy hatnak, mint ahogy az eddig jövedelemterhet csökkentő intézkedések is hatottak. Ha 52 százalék lenne az államadósság szintje, vagy ha 8 év alatt évente 1 százalékkal csökkent volna, mint korábban, ott lenne a 40 százalék közelében, az egy másik ország lenne, tényleg. De történt, ami történt, mindannyian tudjuk, hogy minek a következtében tartunk itt.

Puch László képviselő úrnak szintén jelzem, hogy 39 százalék az adócentralizációs szint. Nem nőtt 2010 óta, viszont csökkent a korábbi évekhez képest, a 42 százalékos szinthez képest.

Talán elnök úr egyetért, ha nem bonyolódunk bele egy felsőoktatási finanszírozási vitába. Csak annyit szeretnék mondani, hogy mindenki, aki a felsőoktatási rendszerben a diploma megszerzéséért hitelt vesz fel, azt a hitelt mindenkinek kiváltja az üzleti szektor vagy a közszféra. Tehát olyan hitelleírasi konstrukciókat fog bevezetni a kormány, amivel a gazdasági szektor fogja finanszírozni a diploma megszerzését. De most is ők finanszírozzák, hát az adókon keresztül most is a gazdasági szektor finanszírozza, meg az emberek. Természetesen majd jönnek az ezzel kapcsolatos törvények.

És akkor itt vitatkoznék Puch képviselő úrral. Kifejezetten azt gondolom, hogy az adórendszer változtatásai helyesek, bővítik a foglalkoztatást. És ezt látjuk. Az egykulcsos adó most lesz végleges, de már az első hatása is foglalkoztatásbővítés volt, a 10 százalékos társaságiadó-csökkentés egyértelműen. De ez valóban, ahogy képviselő úr mondja, némiképp azért hitvita.

Nagyon-nagyon sok kérdésben felmerült, hogy nincs hitel a bankrendszerben. Igen. Nincs. Azt gondolom, ez átmeneti helyzet, aminek a döntő oka nem a bankadó. A döntő oka, hogy a hitel-betét arány 2008-ban már 180 százalék volt. És most onnan csökkent 120-ra. Egy hatalmas gyomorrontást eredményező nagy falás történt a hitelrendszerben 2003 után, különösen 2005-2006-2007 után, különösen a svájci frank és eurózóna-hitelek felé. Ez az óriási falás vagy lakoma vezetett a gyomorrontáshoz és ahhoz, hogy a bankok a hitel-betét arányukat 180 százalékról csökkentik. Van is erről egy jó francia film. Itt, azt gondolom, 100-110 százalék körül megállnak, ezért lesz újból normális hitelezés.

A MOL-ra nem térnék ki, de képviselő úrral sokat beszélünk erről, időnként küzdöttünk is együtt egyéb, álságos támadások ellen. Azért valljuk be, 1994-ben nem kellett volna 3 milliárd dollárért úgy eladni és olyanoknak. Kisbefektetőknek, nekünk, magyaroknak kellett volna eladni. De hát utána is történt egy-két dolog.

Az infláció magas, átmenetileg magas. Ennek sok oka van, az adórendszerbeli átalakítások, az élelmiszeripar és a szénhidrogénárak. Azt gondolom, hogy az infláció magas, azonban beáll arra a szintre, amiről a költségvetési törvénytervezetben beszélünk.

Miből lesz növekedés? Nyolc-tíz forrása lesz jövőre a növekedési fordulatnak, tisztelt képviselő úr. Egyrészt három német autógyár kapacitása beáll a tervezett szintre. Ez 1,1 százalékos GDP-többletet hoz. Újra beindul a hitelezés, mert a hitel-betét arány nemigen csökkenhet 100 százalék alá, mert akkor miből is fedezzük a bankbetétek utáni kamatot. Az uniós forrásoknál 3-4-500 milliárd forinttal több pénz megy a gazdaságba. Az adórendszer hatásait és a foglalkoztatásbővítés hatásait nagyon fontosnak tartom, tizedszázaléknyi növekedés sokat jelent. Mi az Európai Bizottsággal folytatott egyeztetések során 0,9 százalékos GDP-növekedést tudtunk beépíteni a számok szintjén a költségvetésbe.

Minden reményünk megvan arra, hogy Magyarország gazdasági növekedése jövő évben ennél magasabb lesz. Ha magasabb lesz, és ez válasz Vágó képviselő úrnak arra a

felvetésére, hogy nem szabad módosítani év közben az adórendszert. Egyetértek. De ha olyan helyzetben leszünk, hogy adókat tudunk csökkenteni, szerintem csökkentünk. Csökkentünk, és egy munkahelyvédelmi akcióterv-kiterjesztést bizony a jobb gazdasági teljesítményre figyelemmel lépünk meg.

Dancsó József képviselő úrral mélyen egyetértek. Az állampapír-állomány lakossági részének jelentős, 7-800 milliárd forintos növekedése bizony bizalmat jelez, ahogy a külföldiek kezében lévő 5 ezer milliárd forintos állományi rész is.

Veres képviselő úr biztos tudja, de ha nem, mondom, hogy 1252 milliárd forintra azért módosítottuk az előirányzatot, mert átveszünk 610-612 milliárd forint értékben önkormányzati adósságot, aminek van, nem sok, de ennyi többletkamatterhe van. Azt is gondolom, hogy a bizalom szintje valóban megváltozott. Hiszen gondolja el, képviselő úr, én ott voltam 2010 közepén Brüsszelben, az első ECOFIN-ülésen, amikor mindenki számára világossá vált, hogy Magyarország az új Görögország. Abban az évben februárban indul a görög válság. Rólunk kiderül 2010 közepén, hogy nemhogy 3,8 százalékos deficitünk nincs, nemhogy 4-5-6, hanem 7 százalék feletti. És a bizalom természetesen megrendült a magyar gazdasággal szemben, hiszen 2004 és 2010 között kétszeres túlzott deficit eljárás alatt voltunk.

Nos, ez az a bizalmi megrendülés, ami a görög válság után bennünket ért, és ez az, amit le kell dolgoznunk. A bizalom visszaszerzése, azt gondolom, nézzük a tőkepiac, pénzpiac, kötvénypiac, állampapírpiac híreit, a CDS felár csökkenését, hosszú folyamat, de megindult. Szintén jelzem, képviselő úr, mi azt gondoljuk, hogy a járulékcökkentéssel lehet munkahelyet teremteni, kifejezetten ezt gondoljuk, különösen a kis- és középvállalati körben. Csökkenteni kell az élők munkát terhelő járulékokat tovább. Nem elég az első munkahelyvédelmi akcióterv, tovább kell menni.

Az infláció hatására vonatkozóan azt gondolom, hogy ami a kétszer 10 százalékos villamosenergia- és földgázár-csökkentés hatása az áfával több pénzt hagy az embereknek. Azt elköltik. Tehát az áfabevételeink visszajönnek. Mi azt feltételezzük, hogy akinél csökkennek a költségek, a családok döntő többsége nincs olyan helyzetben, hogy megtakarítson, ezt el fogja költeni.

Babák képviselő úrral mélyen egyetértek, a tűzoltás, tűzszerezés területén. Én ugyan időnként a vizet jobban szeretem, különösen képviselő úr városában és környékén, de ez a tűz nemhogy parázslik, ez ég. Ez ég. Görögország, Olaszország, Spanyolország, Portugália, Írország, Szlovénia - Csehország 1,3 százalékkal esett vissza a harmadik negyedévben. Ez arra is válasz, hogy a térségben csak mi esünk vissza. Nem, sajnos a szlovénok még jobban, a csehek meg majdnem ugyanúgy. Baj van, nagyon nagy baj van az Európai Unióban, ezen belül az eurózóna tagállamaiban.

A kamatterheket csökkentenünk kell. Azt gondolom, 5-600 milliárd forinttal több kamatot fizetünk az államadósság jelenlegi szintje és az állampapír-hozamok miatt, mint amennyit fizetnünk kellene. Ezt a következő években csökkenteni fogjuk.

A MOL-ról már volt szó. Azt gondolom, hogy az a megjegyzése Babák Mihály képviselő úrnak, miszerint meg kell fogni a pénzt a költségvetésben, igaz. Igen. Ez így van. Ez a régi paraszt-polgári világban, a régi magyar világban egyértelmű volt. Minden forintot, koronát, aranypengőt meg kellett fogni. Mi is ezt tesszük, de most forinttal.

Vitányi István úrral teljesen egyetértek, amit a MOL-ról mondott.

Vágó Gábor úr még újból hozzászólt, hogy tegyünk le valamit az asztalra. Letettünk. Letettünk, 22 éve, 22 éve nem volt olyan, hogy költségvetési fordulat van Magyarországon, csökken az államadósság, egyben csökken a deficit 3 százalék alá, és mindez három egymás után következő évben. Ez az előszoba. Innen kell tovább menni, innen kell növekedési és beruházási fordulatot végrehajtani. Én ezt nem becsülném le, képviselő úr.

Font Sándor képviselő úrral mélyen egyetértek. A bizalom helyreállításából növekedés lesz.

Ékes képviselő úr érintette az adórendszert, teljes mértékben egyetértek. Hozzáteszem, hogy az adónemek száma is csökkent, az adócentralizációs mérték 39 százalék, ugyanott van, mint két és fél évvel ezelőtt. Viszont a kis- és középvállalkozások adószintje csökken. És ez a magyar gazdaság szempontjából az egyik legfontosabb, reményre okot adó tényező. A hitelezés bővítését pedig célzottan megkezdjük, az MFB és az Eximbank területén. Itt is gratulálok az Eximbank új vezetésének az 500 millió dolláros forrásbevonáshoz.

A beruházási szerkezetről volt szó. Még egyszer szeretném nyomatékosan aláhúzni, ez már egy egészségesebb beruházási szerkezet, miközben elfogadhatatlanul alacsony a 16 százalékos beruházási ráta. De megjegyzem, szigorúan egymás között, hogy Csehországban 25,1 százalék a beruházási ráta. Tudják, tisztelt képviselőtársaim, hogy mennyi a jegybanki alapkamat? 0,05 százalék. Ennyivel érnek el 25 százalékos beruházási rátát. Mi lenne, ha nálunk is ennyi lenne a jegybanki alapkamat. Azt gondolom persze, hogy ez a mi helyzetünkben némiképpen túlzás lenne.

Veres képviselő úr, igen, behajszolták az embereket a hitelfelvételbe. Behajszolták. Azt mondták nekik a bankok, a jegybank és az állam, hogy nincs semmi kockázata az euró- és svájci frank hitelnek. Hát felvették! Hát ki ne vette volna föl? Nem állítottak mögé kötelező tartalékolást, mint a lengyel jegybank és a lengyel Pénzügyminisztérium. Nem tiltották meg a svájcifrank-hitelezést, mint Ausztriában. A külföldi bankok itt, Magyarországon, három hónapos késéssel a legnagyobb magyar tulajdonú bank is olyan hitelkonstrukciókat indítottak el, amit Európában mindenhol betiltottak. Na, ez volt a hiba. Ez volt a hiba, és ez a jegybank és az akkori kormányok közös hibája megítélésem szerint.

Bóka képviselő úr, mint mindig, nagyon kedves velünk, köszönöm a tárgyilagos értékelését. Mutassanak még egy hároméves periódust, sajnos, tényleg az elmúlt, inkább 20-25-30 évben.

Tisztelt Elnök Úr! Nagyon megtisztelő, hogy módot ad nekem, hogy erre a bruttó hazai termék növekedési prognózisára kitérjek. Köszönöm szépen. A Nemzetgazdasági Minisztérium vezérkara és a kormány tartja azt a jövőképet, hogy a ma 100-110 milliárdos bruttó hazai terméket 20-25 év alatt legalább 200 milliárd euró fölé kell emelnünk. Ezt nem tartjuk lehetetlennek. Ma Ausztriának 8,4 millió lakossal 300 milliárd euró a GDP-je. Baden-Württembergben 360 milliárd, Bajorországban 450 milliárd. Kis eltérésekkel a lélekszámban. Ezek az országok nálunk sokkal szerencsésebbek, jobb politikai helyzetben voltak, és jobb kormányaik voltak az elmúlt 50 évben.

De mi, magyarok képesek vagyunk egy ilyen kétszerezésre a GDP-ben, amihez háromszoros külkereskedelmiforgalom-bővülés kell számításaink szerint, és meggyőződésem, tisztelt elnök úr, tisztelt bizottság, hogy ez a beruházási és növekedési fordulat 2013-ban megindul.

Még egyszer nagyon szépen köszönöm a lehetőséget.

A napirendi pont lezárása

ELNÖK: Miniszter úr, köszönjük szépen a tájékoztatóját és a kérdésekre adott válaszait. Munkatársaival együtt köszönjük a jelenlétüket.

Az ülés bezárása

A bizottság a meghallgatást tudomásul vette. A bizottság ülését bezárom. Szép napot mindenkinek.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 37 perc.)

Dr. Nyikos László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Csoknyay Edit